கணபதிதுணை

கோயிற்புராணம்.

தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவரும்,

கைலாச பரம்பரைச் சந்தான குரவர்களுள்

ஒருவருமாகிய

கொற்றவன்குடி,

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்தது

2889

இஃது

யாழ்ப்பாணத்திற்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கதிபதியாகிய

நல்லூர்,

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

இவர் மாணாக்கர்களுள் ஒருவராகிய

ஷை யூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

இந்து அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காலயுக்தி வரு - கார்த்திகை மீ.

இதன்விலை - அணா-அ

Registered Copyright

உ

9889

கணபதிதுணை.

திருசசிறறமபலம.

சிவமயம.

கோயிற்புராணம்.

மூலபாடம்.

காப்பு

பொற்ப தப்பொது வாரபுலி யூரபுகழ
சொறப தபபொரு ளாகுவ தூயவ
ரறப கறறெழு வாழணி கோபுரக
கறப கததனி யானை கழலகளே

பாயிரம்.

பூஙகமலத தயனுமலா புண்டரிகக கணணனுங
தாஙகுபல புவனமுமேற சகலமுமா யகலாத
வோஙகுமொளி வெளியேகின றுலகுதொழ நடமாடுங
தேங்கமழும பொழிறறிலலைத திருசசிறறம பலமபோறறி. (க)

ஆரணஙகண முடிநதபதத தானந்த வொளியுலகிற்
காரணஙகற பனைகடநத கருணைதிரு வுருவாகிப
பேரணஙகி னுடனுமெ பெருமபறறப புலியூாசோ
ரணஙகு மணிமாடத திருசசிறறம பலமபோறறி. (உ)

தறபரமாயப் பரபதமாயத தாவிலனு பூதியதா
யறபுதமா யாரமுதா யானநத நிலயவொளிப
பொறபினதாயப பிறிவிலதாயப பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மமபரமாந திருசசிறறம பலமபோறறி. (ங)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோறறி கருணைமுக மலாபோறறி
மெயயிலகு மொளிபோறறி விரவியெனை யெடுததாண்ட
செயயதிரு வடிபோற்றி திருசசிறறம பலமபோறறி. (ச)

மன்றினமணி விளககெனலா மருவுமுக நகைபோறறி
யொன்றியமங கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
செனறுதொழ வருள்சுரககுஞ சிவகாம சுநதரித
னினறதிரு நிலைபோறறி நிலவுதிரு வடிபோற்றி. (ரு)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மின்னோங்கு முச்சக்கொம்பும் விரவியக்கண் மலர்களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குட்பாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி (௬)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரணமாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலாலகமழு
நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி. (௭)

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
கருமாள வெம்மையாளுங் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
பெருமாள்பூங் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பாகள்போற்றி. (௮)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தயர வருசெழுத்தா லதிர்ந்தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி (௯)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரொனுந்
தேவர்கட்டே வன்செல்வச் செல்வர்களாய்த் திகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி (௰)

தந்தையெறு திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர் விறற்குமெய்ச்
சிந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேட்டத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்கு மியல்பினராய் முயற்றவங்க
ளந்தமிலா வடியவர்கட் டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி (௰௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி
மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி. (௰௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பலகிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யகம்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி. (௰௩)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட லொழியமுய விருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெய்யா நடங்காண
நண்ணுமுட லிதுவன்றோ நமக்குடலாய் நயந்தவுடல். (௰௪)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகல்பவர்போற்
சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடிக்க
டிறந்தார்கள் பிறவாத விதியென்ன பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரின்பம் பெறலாமால். (௰௫)

காதமருங கொடுங்குழையான் காததமருங கொடுங்குழையான்
பாதமுற வளைநதிரவும பகலுமுற வளைநதிரவும
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடன்றீரு
மோதலுறு மருநதிலலை யொழியவொரு மருநதில்லை (௰௬)

பொன்புகழ்பங கயமூழ்கிப புனிதனபங கயமூழ்கிச்
சென்றுதொழக கருததுடையா சிலவொழியக கருததுடையா
ரொனறுமுளத திருககூததை யுருவொழிககுந திருக்கூததை
மனறமரப பணியீரோன் மருவுமரப் பணியீரோ. (௰௭)

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புனைநெறிகண் மிகவாழ்க
வரைவிறிருத தொணடரணி வளாகதிருத தொணடரணி
யருளவிரவக கறறோாககு மடாபுலனபோக கறறோாககு
மருவுபுக லமபுலியூா மாடமலி யமபுலியூா. (௰௮)

இருமபொத்துச சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுருமபுறற நறையிதழித தொடைமுடியோ னமராதொழக
கருமபுறற வரவாடக காரிகையி னுடனுடும
பெருமபற்றப் புலியூரா யிருநததுளம பெரிதாயே (௰௯)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுந திகழ்பதியா
மீசனது நடததொழிலு மிலஙகுபல வுயிாததொகையும
பாசமுமங கதுகழியப பணணுதிரு வெணணீறு
மாசிறிரு வெழுததஞசு மநாதியிவை யாருக. (௨௰)

கறபஙக டொறுநடஞசெய கழலடைந்தோா கணிப்பிலாதஞ்
சிறபஙக டருமபுகழுஞ சென்றனவிச செலகாலத
தறபஙகொ டுதிககுமிறை யருடருமென றனனொனறா
சொறபநத முறுமனமே துணையாகத தொடஙகுதலும (௨௧)

ஆராத மனமினிய வானநத நடததளவுஞ
சாராத தனமையினுற றருமொழிககுச சொறபடுதத
வாராதென றறிநதாலு மறறதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதால. (௨௨)

காதரமாா தருமனமே கமலமல ரயனல்லை
சீதரனா யனுமலலை சிவனுமனற நிரளல்ல
னீதரமா வருளுடையை நிலைகலஙகே லினிமன்றி
லாதரமா துடனுடு மணடனடங கணடனையால். (௨௩)

நாதனருள் பிரியாத நநதிதரச சனற்குமரன்
வேதவியா தனுககளிகக மேனமையெல்லா மவன்விளங்கிச்
சூதமுனி தனககுதவச் சோபான வகைதொகுதத
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில். (௨௪)

நலமலியுந திருததில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்
பலகதியில யானறிநத படிபடியிற பயிலுரிச்
செலவினாபோ லெவ்வழியுஞ செவ்வழியாச சிறிதியங்கித
தொலைவிலபெரும் பதியணையத் துணிநதருளே துணையாக. (௨௫)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடம் வளாபுலிக்காற்
பஙகமில்சீ ராருண்முனிககும பதஞ்சலிககும பணிததருளிச
சிங்குவரு மன்றனக்குந் தெரிவிததுத திருவருளா
லங்கவலாப் பணிகொணட வடைவறிநத படிபுகல்வாம். (௨௬)

சொல்லோடும் பொருளோடுந் துணிவுடையோர் சொற்றனபொன்
றெல்லோருங கொளவெட்டு மிரணடுமெறி யாதோமும
வல்லோாபோ லொருபனுவன மதித்தோமா னவைபொறுகக
நலலோரை யிரநதோமே னகையாமென் றுரையாமால (௨௭)

என்றுமருந் தவமுயல வினிவேண்டா மியாவாககும
பொன்றுமுடல் கனறுமுனிப் பொறகோயில் புகழ்மாலை
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற றீவினைக ளவைதீாககு
மனறினருள புரிவிககுந தெரிவிககு மலாப்பாதம. (௨௮)

பாயிர முறறுபபெற்றது.

காபபு-௧-கூட-ஆகசசெய்யுள-௨௯.

வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்

மனனுமருந தபோதனாின மருவியமத தியநதினனு
முனனாிய திருமுனிபா லோஙகுலகந துயாநீஙகப
பனனாிய சிவஞானம பத்திதரும பானமைதகத
தனனிகாி றிருவருளா லவதாிததா னொருதனயன. (௧)

தனிபபுதல்வன றனையணைததுத தகவுச்சி மோநதுசடங
கனைததுமணட வினிலியறறி யருமறைநூ லவைகொடுதது
மனத்துணையாங் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித
தினிசசெயவேண டுவதெனகொ லெனமொழிநதா னெழின்முனிவன். (௨)

இந்தவகை சிவனருளா லிரவியெதிா மணியுமிழ
வநதவன லெனவிளஙகு மழமுனிவ னடிவணஙகித்
தநதிரமுன புகலுமருந தவததொகையிற றலையான
வநதமினமா தவமடியேற கருளுகென வுரைசெய்தான். (௩)

தவமெவையு முணாநதமுனி தனயன்முக மிகநோககிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருநதுமருந தவமபுரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்சசனமாச் சனமாகிற்
பவமகலும பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகாந்தான். (௪)

சொன்னமொழி கொணடிறைவன் றேன்றிமகிழ்ந் துளதானம்
பன்னுகென மழமுனிககுப் பாாமுழுதும பரப்பிரம
சன்னிதிகா ணதுகாணுந் தவக்குறைகா னென்றுலு
மன்னிடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன். (௫)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடுப் படவதொரு
மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடு
மாருயிர்கள் பயனருந்து மமருலகா மெனக்களித்தான்
சீருலவு நாறுவளா செறுவெனலாஞ் சிறுமையுற. (௬)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாம்
வைத்தபடி யிடம்போதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கள்
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினா
லத்தனுமித் தலநண்ணி யலகிலிடங் கைக்கொண்டான். (௭)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான மளவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய் முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னினிப்பூசை கொள்வாமென் றுரைசெய்து. (௮)

திருநீறு நுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தங்
கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி
தருநீர்மத் தியந்தினனுந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
வெருநீர்மை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான். (௯)

வேறு

மண்டா னிடர்தீர் வகையா லருளால் வருவா னிருளா மகரா லயநீர்
தண்டா ரகைபோ றரளம் புரளத் தள்ளுந் தடமா டியதில் லைவனத்
தண்டா திபனு மமதே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுஞ் சரியுங்
கண்டா னுழையா வுயாகா னமுமுன் காணா தனகண் டெடந் தனனே. (௰)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா முன்னுன் மறையோ தமுழங் கிய
வழியும வழியும மதுவார் புதுவீ வாசந் தகவீ சியவார் குவளைக் [கான
கழியுங் கழியும் படிவந் தலர்பொற் கமலங் கண்மலங் களையுங் கயநீர்
பொழியும விழியும் மனமுங் குளிரப் புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

சீரார் தருபொய் கைவணங் கியதன் றென்பான் மிகுமன் பொடுசோ சரியே
பேரா வகைசெல லவொரா லநிழற் பிரியா தபிரா னெதிரோ படமுற
பாரா ரவிழுந் துமெழுந் துமவிழ்ப் பயின்மா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந்
தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே யெனவோ தினனா ரணமே.(௰௨)

முன்னாள் பதியா யினுமே தகுசீர் மூலப் பதியா ளுடைமுக் கணனே [யே
பொன்னார் தருபொய் கையுடைப் புனிதா பொடிசேர் வடிவே முடிவே யடி
னென்னு தரவார் தருபூ சைகொள்வா யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப்
பனனுண் மலர்கொய் ததின்மூழ் கியருட் பாதங் களணைந் துபணிந் தனனே.

தடமா மலர்கொண் டுவணங் கியருந் தாவா முனிதில் லைவனச் சரியே
குடபா லணைவான் மணமா மலருங் குளமுங் கரையுந் தளமுங் குறுகித்
திடமார் தருவே நிழலார் வெழிலார் சிவலிங் கமிருத் தியருத் தியொடங்
கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுற் றிறையே துணையா கவிருந் தமர்நாள்.

காலம் பெறநீ றணிமா முனிநீர் கமழ்குண் டிகைதண் டுகரண் டிகையுட்
சாலும் பலபோ துசமித் தொளிர்புற் சாகா திபலா சிலைதா மிகமே [ருப்
ளுலுஞ் சடையெட் டுமுடித் தொருகா னண்ணித் திகழ்ச் சனைபண் ணம
பாலொன் றலராய பொழுதே பழுதா பலமா மலர்கண் டுகொய் தயர்வான்.

வண்டூ றும்விடிந் தெனிலல் லெளிலோர் வழியுந் தெரியா தமரங் கணமிகக்
கண்டூ ரவளாந் துகரஞ் சரணங் காலும் பனியால வழுவுங் கழிதே
னுண்டூ றுபடுத் தியசெம மனல்வீ யொதத்தே றுமரும புவிரும பலனைப [ன்.
பண்டூ றொடெரிதூதபரம் பொருளாா பழுதென் றனனொன றுபகாந தயாவா

தண்ணா மதிசூ டுசடா மகுடத தலைவா கடைவாழ் வுதவிப் பவனே
கண்ணா நுதலோ யொருமான மறிசோ கரவா வரவா கருமூ லகரா
மண்ணா புகழ்தில் லைவனம பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழ்ந தனையே
லெண்ணா துநினைந தவைதந தருணமற றினபாா தருமன் பிலமென் றயாவா

அன்பூ டுருகப் பணிவா ரிலரோ லருளா யெனுமவாய மையறிந துவ்விடா
வென்பூ சையுநே சமுமயா னுமுனக கெஙகே யெனமொாந தயாவா னெதிரோ
வன்பூ தமிகப் புடைசூழ் விடைமேன மதிசூழ் சடைவா னவாகேர்ன வரநோ
முன்பூ தலமீ துபணிந திருகண் முகமாா புனலா டினனமாமுனியே. (௰௮)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியாச் சனையிசை சையினின
சீலந் திகழ்வாய் மைமகிழந தனநீ சிநதித தவரம பலசெப பெனவென
காலுங கரமும் புலியின் மலியக் கணணங் கவைதங கவிரங கிமுதற
கோலந் திகழ்பூ சைகொளென் றுவரங கொணடா னவையெந தைகொடுத் [தனனே. (௰௯)

விண்ணோ டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந் தருவா னெனநற
கணணா றுமரும் புபெரும புனன்மெயக காலா றெனவா றருகா தனமையான
மணணா ரவணங் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான் வழிமே வியபின
பணணா ரவியாக கிரபா தனெனும பாவாா பெயரோ தினபா ரிடமே. (௨௰)

அறுகா லெழுகால பிறகா மடுவுற் றமையா நியதிச சமைவா தரியா
மறைகா தவிஞ லறைவா னறவார் மநதா ரமரும புசெருந திகுரா [கொண்
நிறைபா திரிகோங குயாசண பகமே நீரவாழ மலாவல லிகொணீண மலா
டிறையா னடியே முறையால வழிபட் டெணணா தருகா லமிருந தனனே.

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங் களபரித் தமைகா ணநயந [டனே
துறறங் கெதிரசென றுவணங் கமகிழந தொளிரமே னிமினவாய மையுவந து
பொற்றண் மலாவா விபடிந திறையைப் பூசித தருணமே வுபுலிச சரமும
பற்றும பெருமா னையுமாச சனைசெய பயிலவா ரவிருந துபரிந தொருநாள.

நற்பான் மிகுதந் தையரும் புதல்வா நஞசந் ததியுய்ந திடநண் ணினையே
விற்பா லினியா குதியா திமறித் திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவான
முற்பா லுனையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொளென றுவசிட் டமுனிக்
கறபார் தருபின் னியைமன் னுமணக கடஞ் லுடஞ் நெறிகண டனனே(௨௩

பீன்பக் கொடிமன் னுபமன் னியனைப் பெறவந் தவருந ததிகொண டுபெயாந்
தின்பச சுரபிப பொழிபா னுகர்வித் தெழிலா ரவளாத திடுநா ளிவாதா
மன்பிற் புணரக் கொணர்வித துமகிழ்ந தயிலென் றிடுமுன பயிலும் படிசோ
புன்பற கமாபண டமுமுண் டறிபால் போலுய்த் தனவும் புகழா திகழ்வான.

மணமே தகுபால் பெறுமா றழமா மகனார் முனியாம் வறியோ மறியோ
முணவே யினிதா மவைதா மிவர்கா னுடையா ரெனவாழ் வீடையா னெதிரோ
துணர்மே லெழுவெங் கனறங் கிநடுத் துஞ்சுந் தொழிறஞ் செனனைஞ சமுதக
கணமே யிறையா னிறைபா லலையங் கடல்பெற் றககண டுகளிக கிடுவான.

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருநா ளவர்பங் கயவா தனமா யமரத்
தாளொன றுதலஞ் சகனங் தவிரச் சடரந் தொடர்மார் பெதிர்தன் னவிழத்
தோளங் கைபொரக் களமே னிமிரச் சுரிதந் தநினைப் பிரிய தரகா
வாளொன் றுவிழிக் கடைதுண் டம்விடா வண்ணந் தருநின் னியமாமுனியே

சீரார் சிவயோ கமகம் புணரச் செறியின் புணரக் குறியின் புறமா
றோரார் தருதா ருவனத் திடையா றெண்ணு யிரமா முனிவர்க் கிறைவ
னோரா தவாமோ கமொழித் தருளா னொருநா ளடமா டலுகந் தனனென்
றோரா வுணாவா லறிவுற் றயரா வகதோ வெனனொந் தயர்கின் றனனே. (உ௭)

நன்மே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா டியநா ளிடமா யிடநா
முனனே யமரா வகைமா முனிவன மூலப் பதிசே ரமொழிந் தனனற்
றனனே ருறுதா ளருணு முணரத தருமோ மிகுமன் பகமோ விலதா
லெனனே பெருமா னொருமா னுடனவந தெங்கே பரதந் தருமென் றயர்வான்

அததன் பரதத துவனித் தநடத தமரும் பொதுவின் பெயாமன் றமலஞ்
சததும பரிரண மயகோ சமகந தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ்
சுதத்ம் பரமற புதமெயப் பதம்ச சுழுனு வழிஞா னசுகோ தயநற்
சிததம பரமுத திபரப பிரமந திகழுஞ் சபைசத திசிவா லயமே (உ௧)

எனறின னமனே கமனே கமெடா வேரார் பொதுவின் பெயரா ரணநா
னினறென றுமியம் பிடுமின னுமிதி னோரோ யெனவிங் காரோயறிவா
ரனறந நிலயத தலைவன் னிலைகண் டவருண டெனவின றுணாகின றனமான்
மனறந தெரியத தருமென றருளால வளாகின் றைதெளிந தனன்மா முனியே.

வியாக்கிரபாதசசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-சருககம்-உ-க்கு-செய்யுள-௫௪.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

இநதவகை வளாபுலிக்கா லெழினமுனிவன் றெளிநதெநதை
யநதமிலா வானநத நிருத்தமளித தருளெனறு
பநதமறப் பணிநதிருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வநதபடி யிருநதபடி போனபடி வகுததுரைப்பாம். (௧)

பரந்தபெரும பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னொழிந்தொருநா
ளருநதவமா ரனந்தன்மிசை யரியரசங் கரவென்று
கரஙகள்சிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி சொரியநீமிரந்
திருநதனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி விளக்கென்ன. (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப்
பரிசனமு மிகநடுஙகப் பராணநத பராயணனுய்ப்
பொருவிலனு பவநீஙகிப் புவிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகணமலா தரவிருநதான்.

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டுநிய திகண்முடித்துக் குலவியமண் டபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தாத் தமனியப்பூந் தவிசின்மிசை
யண்டர்தொழ வந்திருந்தா னனந்த னனந்தனுடன். (௪)

தாழ்ந்தமடை யுடைபுனல்போற் றம்பிரா னடங்கருதி
யாழ்ந்தவினை வழிமாற்றி யானந்த பரவசனாய்
வாழ்ந்தளவில் பேரின்ப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழ்ந்தகருத் தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான். (௫)

தெள்ளுமனந் தெளிபொழுதிற் றிருந்தனந்த னடிவணங்கி
வள்ளலே யடியேனு மலரமளி மிசைமுன்போற்
பள்ளிகொள்ளா துணராதிப் பரிசிருந்த படியடியேற்
குள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டுமென வுரைசெய்தான். (௬)

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூர்ந் தனந்தனிரு வலாகமலப்
பூங்குழலு மிருவென்று புகன்றெனையா ளுடைப்புனிதன்
றாங்கரிய பெருங்கருணைத் தன்மையினா லெனக்களித்த
வோங்குதிரு வருள்கேட்கி லுலவாதென் றுரைசெய்தான் (௭)

மன்னுமொளி வளர்பொருவில் வடகயிலை மலைமருங்கைச்
சென்னியுறத் தொழுதென்னற் றிருந்துதிரு முகமதனா
லென்னைவர வழைத்தருளி நகைத்தருள்கூர்ந் தென்கைமிசைத்
தன்னிகரில் கரமொன்றி யெழுந்திருந்தான் றனித்துணைவன் (௮)

எழுந்தபொழு தொளிர்சங்க மெம்மருங்கு மிகமுழங்கத்
தழங்குவரு மறைபரவத் தாவில்கணம் புடைசூழச்
செழுந்தவர்தம் மிடைந்தேத்தத் தேவரணி தொழத்திங்கட்
கொழுந்தணியும் பெருமானக் குலகிரியி னடியணைந்தான். (௯)

மேயதொரு மண்டபத்து விரைந்தணைந்து தாருவனத்
தாயவரு முனிவருளஞ் சோதிப்போ நமக்கிசைய
நீயரிவை யுருவாகி நிலவுகென வருள்செய்து
நாயகனுந் திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரித்தான். (௰)

திருவடியின் மிதியடியுந் திகழுடைவெண் கோவணமேன்
மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமார்பு
மொருவரையு மிருவரையும் புரையாத வுயர்தோளும்
பரவருநற் பொக்கணமுந் தமருகமும் பலிக்கலனும். (௰௧)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மோராரும் வாகாது மிலகுவிழித் தொழினயப்பும்
வேராருந் திருநுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலர்போற் றிருமுகமும். (௰௨)

பொட்டுமலி திருநுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்த
மட்டுமலி கருங்குழலும் வளர்பவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலார் மேனியுமாய மெல்லியலார்
பட்டுவிழும் படியில்விழும் படியழகின் படிவமென. (௰௩)

மனனனெறி ருறுமளவில வளாிருடா ரகைகுழறிற
றெனனமலா மயிாசெருகி யிலகநுதற றிலகமுகம
பனனாிய துகிலுடுததுப படாதானை பினபோககித
தனனிகாி றலைமுலைமேற றனிககாறை தனிற்றுவககி. (௰௪)

மாமணிநற் பாடகமு மலிவிததோா வல்லியெனப
பூமலிசெங கரததுடனப புண்ணியனோா புணாபொழுதிற்
காமனெழி லழிததவனுங் காமுறுவோ னெனவெனது
ஈமைவிழிக கடைநோக்கிச சிறுமுறுவ லிறைசெயதான. (௰௫)

அவவளாயி லிமையமயி லமாநதிருப்ப வகிலத்துப்
பொயவிரவா முனிவாிவன புகழியகக னெனவுணரச
செவவளாமே னியனடியேன சேயிழையாயப பினசெல்லச
சைவமுனி வாகளிருககுந தாருவன மதுசாாநதான (௰௬)

சென்றுமுனி வாகளிருககுந தெருததலைசசே ாியிறசெறிநது
முனறிலிடைத துடிமுழககி முறுவனமிக முகமலாததித
துனறுபலி கொணாநதணையுஞ சுாிகுழலா ரொழிஞேககி
யனறிறைவ னினறுபுாி யபிநயமா யிரகோடி (௰௭)

எணணாிய வபிநயஙக ளிறைபுாிய நிறைகறபிற
பணணமரு மொழிமுனிவா பாாபபனிகள பலாீண்டி
நணணருநாண மடமசசம பயிாபபெனனு மிவைநமுவக
கணணுதலோ னிருமருஙகு மொனறுகக கைககொணடாா (௰௮)

சாயவாா குழலொருகை கலையொருகை யறததாஙகிப
பாயவாள விழியருவி பரவசரா யெதிாபயிலவாா
தூயவா[illegible]திருவாயிற றுலஙகுநகை யெனமொழிவா
ராயவா லினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவாா (௰௯)

ஐயமிட வெனறுகடி தாிசிகொடு புறபபட்டுக்
கையமர வமுதாககிக கலததிடுவாா நிலததிடுவாா
கொயயு மலாிலையுடனே குவிததகரத துடனசொணாநது
நையமட கெனவிடுவாா நாமுயநதோ மெனஙவிலவாா. (௨௰)

முனபிசசை வாககணட முகமென்பாா முயஙகிரதி
மனபிசசை வனபபகழி மாாிசொாிநதிடுமெனபாா
பினபிசசை சொணடுவரப் பெருமபிசசை யளிததகலவா
ரொனபிசசை கெடவுருக வெமககிரஙகா ரொனவயாவாா (௨௧)

நிலனுமின வளைதாரு நீரொன்று தகைநதொன்று
சொலலிவிடு மெனவணைவாா துணைகொணமணி முலைகாட்டி
யிலனுமிது வெனமொழிவா ரொவ்விடமு மிடமெனபாா
புலவியிடு மெலலையுடன் போதுமினு மெனப்புகலவாா (௨௨)

ஐயமுள திலதிடையென றறிவிப்பா ரொனநிற்பா
ரையமுள திலதுயிரவந தணைநதுகொளென பவாபோல்வா
ரையமறு மெனககணைகொண டஙகணடாந தலையாமே
யையமறு வெமைநோககி யருசலெனு யெனவயாவாா. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத வபிநயங்கள் பலபுரிவா
ரோடுவா ரோடாமோ வுணகலனிங் குமக்கென்பார்
கூடுவார் கூடாத குழலலையக குழன்மொழியாற்
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி (௨௪)

பேதையாகண முதலாகப் பேரிளம்பெண மையாமுடிவா
மாதரவ ரிருமருஙகு மறுகுமறு கிடைநெருஙகி
யோதமெழுந தெனநிலவு மொலியுயாவா ஹுறநகைததது
நாதனெழுந தருளவய ஞனணைநத படிநவிலவேன (௨௫)

சற்புடைய மடநதையெனக் கருதரிதாயக கணடவாகள
பொறபுடைய பொதுமகளாப புகலவரிதாம பொலிவினதா
யறபுதமாயச சிவாநதுமிாந தகனறவயில விழிககணைகள
விறபுருவத துடனமுனிவா விழியிலககா விடுமௌவில (௨௬)

எணணரிய நிறவினாக ளிடுநூலே குறியாகத
திணணியநெஞ சவைகுலையச சிகையவிழ வுடைநழுவப்
பணணலரு மபிநயஙகள பலபுரிநது பரவசரா
யணணலெதி ரிணைநோககி யாதரிததா ரருமுனிவா (௨௭)

எவராலு மெனறுமெயதரியா னேயவுறறுத
தவராசி விடஙகதொறுந தாவிலபலி கொளநடநதான
சிவராக மடைவோரிற சேயிழையா மெனநோககு
பவராகா பராத பரமபரையோ ராயினா (௨௮)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்ருககக குழுமியெழுந
தாவதெனு மிவணிநத வாசிரமத தருசாதே
சாவணமிகுங கறபழிதத காபாலி யெனககனனறு
தாவமிகும படிபரவாச சாபஙகள பலவிடடார (௨௯)

இடடபல சாபஙக ளிறைவனயன மேவாது
கெடடபடி கணடுசினங கெடாதமனத தினராகி
நடடமளித தருளெனறு தகைவாபோ லெதிரநண்ணிச
சிடடமலி தருகுணடந திருமுனனே திகழவிததாா. (௩௰)

எஞசாத வழலிருததி யெடுததுமனுக கணிததோதி
நஞசான திரவியஙக ளுடியவை பலகோலி
நெஞசாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலககாக
வஞசாதே யபிசார மபிசாரத தமைததாாகள (௩௧)

கருததிலவிழி சிவநதமுனிக கணஙகணததி லுதிப்பிதத
வெரிததகதிரு முழுவையையே றேவுதலு மெநதைபிரான
சிரிததருளி யதுபிடிததுத திருககரததி னகநுதியா
லுரிததவுரி பசுமபடடா வுடைதொடைமே லுறவுடுததான. (௩௨)

எரடஙகு குண்டததி னெரிவயிற்றிற பிறந்தெழுநத
பாரிடஙக ளாரிடமாம பரிசனமா யினபயிலச்
சீரடைநத மணிமுசசிச செயயவிழி வெளளெயிற்றுக்
காரவிடஙகொ ளொருபுயஙகங கடிதுவரக கைககொண்டான். (௩௩)

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

மைவிஞ்சு நெடுந்தடித்தினை வார்குழலவார் சடையாகத்
தெவ்வனப வெதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தெழமுற
கைவந்த நிலயமலர்க் காலவந்து கலந்திசைபபப
பவவங்கொண முழுநஞ்சு நுதல்விழியும் பரித்தான். (௩௪)

எயந்தவன்ன முனைனுகாந்த விருளுமிழவ தெனவெரிவாய்ப்
போர்த்திரு மெரிமுசசிப் பொறிவிழிவெண பறகுறளன்
சிந்தரவத் துடனரவந் திகழவர வரனெதிரோ
பாயந்தருளி வெரிநெரியும படியடிமேற் பயிலவித்தான. (௩௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கள் வரக்கரத்தா
லலமபுசிலம பணியாகத் திருவடியி லமாவித்துத
துலங்குபல சடைதாழத் துணங்கைக்கண்ந் துதைவிப்ப
வலங்கலணி தடந்தோளா னருநடமா டுதலபுரிந்தான. (௩௬)

தாகத்தா லலைந்துமகத தளாந்துதவ வலிசவித்த
மோகத்தா விழந்தனலு மந்திரமும விடமுடிந்த
சோகத்தா னிராயுதராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்கும
வேகத்தா லருமுனிவ ரொனருக வீழ்ந்தாரகள். (௩௭)

நடமுயலும பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானயரக
கடகமென விடதரத்தைக கடியவய கைக்கவித்த
விடையிலவிடை யுடனெடுவா னெயதியிடத் தணைந்தகுல
மடவரலை மகிழ்ந்தவணமேன மலாந்தகடைக கணவைத்தான. (௩௮)

வேறு

அரிவைய ணைந்தபி னெங்களு மலாமழை யணடாபொ ழிந்தனா
பிரமபு ரந்தரா வந்தனை பெருகினா முனபுற வினபுற
முருவமொ ழிந்திக ழெனபழ வுடலது கொணடுப ணிந்தெதிா
மருவந டுங்கியொ டுங்குதன மலைமகள கணடும கிழந்தனள (௩௯)

விரவிய வங்கண னெங்களும விரிசடை மணடிய லைந்திட
வெரிவிரி செங்கைசு ழனறிட விடிதுடி கொணடிட வெணடிசை
பரிபுர புணடரி கந்தகு பதயுக ளமபல ருந்தொழ
வருளபுரி யெந்தைம டந்தையு மதிரந டங்கொடா டங்கினன. (௪௰)

கரணம னந்தமு யனறுலி கலவுசி லமபணி குஞசித
சரணமி லங்கவ லமபுரி தருகர முமபொலி வுந்தகு
திரணகின மங்கைநெ டுங்கய றிருநய னங்களசெ றிந்திடு
புரணமு மொனறிய வெனறிகொள் பொருவில்பு யங்கமு யங்கினன். (௪௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுாந்தன டந்தரு
மினிமைநு காந்தம டந்தையு மெழிலவிடை யுமபெறு கென்றரு
ணனிமிக வெனகளு மங்கண னகைதர வுயாந்தவ ணங்கினன
மனமுரு குமபடி யனபுடன் வளாவிழி பினபுவ ழங்கினன. (௪௨

அயருமா ருந்தவா தம்பழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண
சயசய சங்கர வெனறெதிா தனாயில்வி ழுந்துப ணிந்தனர்
நயநட னுந்தகு மங்கவா நவையெவை யுந்தொக வந்திருண
முயலவ னொனறுக வெனறதன் முதுகதி ரும்படி நின்றனன. (...

பண்டைய விருள்பறி யும்படி பங்கய பதமுத வும்பொழு
தெண்டிக ழிருடிகள் கண்டன ரின்புறு திருநட மன்பொடு
கண்டனர் வெருவினர் நுண்டுளி கண்டரு மருவிசொ ரிந்தனர்
குண்டிகை குசையிசை தண்டுகள் கொண்டெதிர் குணிலம விந்தனர். (௪௪)

சூடினர் கரமல ரஞ்சலி சூழ்வுற வமரர்து தைந்தனர்
நாடிய கருவிகொ டும்புரு நாரத ரிசைபடி யும்படி
பாடிலர் தெளிவிலர் நின்றனர் பாரிட நிலவுறு ணங்கைகொ
டாடின கரணமி டுந்தொழி லாயினர் கணபர நாதர்கள் (௪௫)

அங்கிரி பிரமபு ரந்தர ரண்டர்கள் முனிவர் கண்டமு
மிங்கெம தினியந டஞ்சிவ லிங்கம திசையநி னைந்தொளிர்
கொங்கலர் பலமல ரன்பொடு கொண்டடி வழிபடு மென்றுயர்
மங்குலி னிடைவிடை தங்கிய மங்கையொ டிறைவன் மறைந்தனன். (௪௬)

இறைமறை தருதிசை முன்னெழு தேவர்களு மகலவுழி வென்றிகொ
ளறிவுறு மொருமைய னந்தனி னமளியி னெருநல மாந்தொளிர்
கறைவளர் மிடறன டந்தொழு கலவியி னலமொடு கண்படு
முறைதரு துயரமொ ழிந்தன னென்முக மலர்மொ ழிந்தனன். (௪௭)

அண்டன துயர்நட மென்றலு மஞ்சலி சிரமுற வன்பொடு
கண்டவ னென்மிக நுண்டுளி கண்டர வுருகுதல கண்டரி
தொண்டின ரிவர்பணி யென்பணி சுந்தர னடிபணி யென்பணி
பண்டென தணையவ னொன்றுகொள் பணபொழி வினியென னொந்தனன். ௪௮

இனியனை யென்னினி துஞ்சுத விசைவில தென்றுள நின்பணி
தனயனை முயல்மொ ழிந்துயர் தவமுயல் வதுதகு மென்றலு
மனமிக வுருகிய னந்தனு மவர்தன தினியந டந்தொழு
துனைவினி தெனினும கன்றிடு தொழினினை வரிதென னொந்தனன் (௪௯)

மாதவன் மிகவும கிழ்ந்திறை வாழ்வட கயிலைம ருங்குற
நீதவ முயல்கயல் லொண்டக ணோரிமை யதிபனும வந்துரின
றுதர வமரவ ரம்பல வாசற வருடரு மென்றபி
னேதமில் பொருவில னந்தனு மேசறு மரியையி றைஞ்சினன் (௫௰)

விரவரி யருள்கொ டனந்தனும் விரைவொடு தகவிடை கொண்டபின்
மருவரு தலைவனம கிழ்ந்துறை வளர்வட கயிலைம ருங்குற
விரிபண மணிவெயில் சிந்திட விரிவிழி கதிரொளி முங்கிட
வெரியெரி திசைதொறு மண்டிட விகழ்வுறு தவமதி சைந்தனன். (௫௧)

வேறு

தவமிக முயலும் போது தன்னுயிர் புமிழ்வ தன்றிப
பவனெனு முணவுங் கொள்ளான் பலபக லகலவும் பாரான்
சிவனடி காணுங் கணக டிப்பிய மாக்கு வான்போ
லுவமனில் கதிரோ னுள்புக குருகிநே ரோட வைத்தான். (௫௨)

இன்னவா றருந்த வங்க ளிவனியற் றிடந டஞ்செய
மன்னன்மா முனிவு னைப்போல் வாய்மைக ளளப்பா ஞகி
மூன்னய ஞகி யன்ன முறுகிட மாக வேறி
பன்னவ னெதிரோ சென்று னவனுமா தரங்கள் செய்தான். (௫௩)

செய்தவன் றன்னை நோக்கிச் சினவர வுருவோய் செல்லன்
மெயதிகழ தவஙகள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு
பொயதகா விதனை சிதகி பொருநதுவ தொன்றெ மகருக்
கொய்துளை தருது மென்று கூறினுன் முனிவர் கோமான. (௫௪)

வாசகங் கேட்ட னநதன மகிழ்ந்தியான் புகழ்நத ழைத்த
தீசனை யென்ன வேணடிற் றெவாதரி னன்று னகருப
பேசுகென றனைத்தும வேண்டாப் பெற்றிகண டயனி கழ்ந்திங்
கேசறு தவஞ்செய வான்வே றென்பெற வியம்பு கெனன. (௫௫)

முததியு முடிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாஞ்
சிததியும விததை யாவுஞ செய்வதென் றிகழவ னததி
லததனன றெவாசகு நலகு மானநத நிருத்தங காணும்
பிததுமே விட்ட தெனறு பேசினு னேசி லாதான. (௫௬)

முநதய னவனை நோககி முடியநீ முடியா தொன்றைச
சிநதனை செயத பிதநுத தீரதரா தெனந கைததங
கநதமில சுதநதி ரதநோ ஞாசொல வனததி லனறு
வநதரு ணடமபு ரிநதான மதியிலா யெனவு ரைததான. (௫௭)

ஆலவா யனநத னெனறு மாவோ னவனே யனறோ
சாலவா தரிததாற ருனே தருபவன ருரா னென்று
லேலுமிங கெனன வனனத நிறையவ னநதோ வநதோ
காலமு மநேகஞ சென்றுங கழிநதில தாசை யெனறுன (௫௮)

நொநதபங கயனை நோககி நுடஙகுட லளவே யனறோ
வநதமில காலஞ சேயததனை றதுவுமென றயரக கணடு
மிநதநீ யிறநதாற பேறிங கெனனென வனநத னினறென்
சிநதையிங கிதுவாச செததுந திருநடங காணபே னெனறுன். (௫௯)

ஆஙகவ னுறுதி கேளா வனனமே யானு நலகித்
தீஙகிலபங கயனே முனனைத தேவாகண மலாகள சிநத
வோஙகிருங கணஙகள சூழ வொண்ணுதற றிலக வலலிப்
பூங்குழ லுமையாள பாகம புரநதர ஞயி ருநதான. (௬௰)

கணடபோ தனநத னஞசிக கரசர ஞதி கமபித்
தணடனே போறறி யாணட வமலனே போற்றி திங்கட்
டுணடனே போறறி நாயென சொனனவை பொறுப்பாய போற்றி
கொணடனோ கணடா போறறி கூததனே போற்றி போறறி. (௬௧)

ஆணடிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றியெனறு
மாணடகு மனஙக ளாநது மணமிசை வீழநதி றைஞச
நீணடசெஞ சடையா ஞனை நோசெல வுகைதத னைததுக
காணடகு கருணை நலகிக கைததல முடிமேல் வைததது. (௬௨)

இபபடித தவஙகள செய்தா லன்றிநம் மினிய கூததது
மெயப்படத தெரியா தன்று விளஙகிடக கடவ துனற
னெயபபுறு துயரந தீரக வெனவுளாத தெம்மை யுணமை
செபபுது முணாக வெனறு கூறினுன் றேவ தேவன. (௬௩)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி
செயபவ ரொழிபத தோன்றுச சிலதத வுயிர்கள சேர்தற்
கெவ்வகை யுணர்வுண் டெனனி லெங்குமைந தொழிலி யாவு
மெய்வகை யாலி யற்றற கியாமுளோ மெனவு ணாதது. (௬௪)

சகளநிட் களமெ மகருத தனுசமா மேனி யாநீ
யுகளமு முணரிற சததி யுபாதான மாகப பாச
நிகளம தகற்ற வனபா நோஙக முருவ மொனறுன்
றகளமாய் ஞான மேயா யகணடமா யமாநத தன்றே (௬௫)

இருவகை யிவை கடநத வியலபு நம் மொளியா ஞான
வுருவமா னநத மான வுயிரியாம பெயரொ மகருப
பரபதம பரம ஞானம பராறபர மிலது காதத
திருமலி யிசவை செயதி திகழ்நட மாகு மனறே. (௬௬)

ஆரண மனைதது நாநின ருடுநு மெனறு போறறுங
காரணங காலந திகருக கருததிடங காண மாட்டார
சீரணி தேவ தாரு வனததிடைத தெரிய நினறு
நாரணன முதலோர காண நாடக நடிதத ஞானறு. (௬௭)

அன்றரு வனமபொ ருமை யலைநதமை யறிநது நாமும்
வெனறிகொ ணடஙக ளெயதின விடடன முனகரு மினறு
நினறிட மிதுவாயக காடடு நிலயமன றதுபொ றுககு
மனறுள தெனறு னிநத வையகம வாழ்வ தாக. (௬௮)

அனநதனுந தொழுது போற்றி யடியனே னுயயத தேவ
ரினநதரு மறைகள காணு திலகுமன றுலகி லுணடாய
நினநதமி லருளாற காடடு நினைவுமுண டாகிநீயே
வனநதனில வநதா யென்றுல வாழநதன னனறே வெனறுன். (௬௯)

வலஙகைமான மழுவோன போறறும வாள்ர வரசை நோககி
யலைநதிடும பிணட மணட மவைசம மாத லாலே
யிலஙகைநே ரிடைபோ மறறை யிலஙகுபிங கலையா நாடி
நலஙகிள ரிமய நோபோ நடுவுபோகு சுழுனை நாடி (௭௰)

நாடரு நடுவி னுடி நலஙகிளா திலலை நோபோயக
கூடுமங கதனின மூலக குறியுள ததறகுத தென்னா
மாடுறு மறைகள காணு மனனுமம பலமொன றுணடங
காடுது மெனறு மெனறு னெனனையா ளுடைய வையன. (௭௧)

மற்றது சிதம்ப ரத்த வாயமையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும பயினறுள துயிாக ளெணணி
னறறவரு செயதா னீடு நாடரு ஞான நாடடம்
பெறறவா காணபா காணப் பெறுதவா பிறப்ப ரன்றே. (௭௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரார் கணணு
மாயிரஞ சிரமுங கணடா லஞசிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந தாரந துலங்கன சூயை தானுஞ
சேயென நின்னை வேணடித திருநதருந தவமபு ரிநதார். (௭௩)

அரியவர்க் குன்னை யீந்தா னன்றுநீ பிறந்த வஞ்சி
யிருதுவாய்ப் புனிதை யாய்வந் தேற்றவஞ் சலிப்பா லெய்தி
மருவுமைந் தலையோ ராபால மாசுண மாகக் கண்டு
பரிவுறு பயந்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான பண்பால். (௭௪)

ஆங்கது வாகி யிந்த வனந்தனு நினைவி னோடும்
பாங்கினு னீங்க லாகாப் பதஞ்சலி யென்னு நாமந்
தாங்கினீ நாக லோகந் தவழி சாரக் காப்ப
னோங்கலொன் றுளது தென்பா லுயர்பில வழியு முண்டால். (௭௫)

இடமதன் முடிவு தில்லைத் திகழ்வன மாகும் வாய்தல்
விடவட பாலி லால மென்னிழ னன்னி லந்தத்
தடவரைக் கொழுந்து மூலத் தானமாங் குறியா யிந்தப்
புடவியி லமரர் போற்றும் பொற்ப மரப்பு தத்து. (௭௬)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தருமபு விக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு
மோசைகொள் பூசம் பொன்னோ டுறுதினம் பொருந்து முச்சி
தேசுறு நடநீ காணச் செய்துமென் றருளிச் செய்தான். (௭௭)

திருவருள் பெற்று மற்றத் திகழணந் தனுமவி ழுந்து
பரிவொடு பணிந்தெ ழுந்து பரவச னாகி நிற்பப்
புரிகுழ லுமையா ளோடும் பூதமுங் கணமும் போற்ற
விருவிசும் பதனில் விண்ணோ ரிறையவ னுறம றைந்தான். (௭௮)

அண்ணலார் மறைந்த போதங் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வானவ னருளா லிந்தத்
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனித்
திண்ணமா ரிலங்க மாகச் சிலபகல் சிந்தை செய்தான் (௭௯)

வேட்டுவெற் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன்
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பண்டை
நாட்டுடி ரணைய வண்ண னயந்தவா கேட்டு நாக
ரீட்டமுந் தலைவ ராரு ரியாவரு மெதிர்கொண் டார்கள். (௮௰)

மண்டிவந் தெதிர்கொண் டார்க்கு மாசுண வரசர்சூழ
வண்டாதம் பெருமா னலகு மருவளை யமலன் மேனி
கண்டுவந் திறைஞ்சி நின்ற காற்கோட்ட முதலோர் போற்றி
விண்டுநீ பணிவா னென்கொல் வேண்டிய தென்றுரைத்தார். (௮௧)

காதலி னேக்கி யுள்ள கைப்பொருள் கண்டோர் யார்க்கும்
பாதிடு முரவோர் போலிப் பருப்பதம் பாத லக்கீழ்ப்
போதமார் தான மெல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழு
நாதனார் காணு மென்று கூறினு னாக ராசன். (௮௨)

அலைபணத் தலைவர் யாமு மறிந்தவர் கேட்டி யாயிற்
றலைவனே மலையென் றெண்ணிச் சங்கித்து மிருந்து மிந்தப்
பிலவழி கீழுற் றெல்லை பெற்றில மேலுஞ் சாலச்
செலவரி தென்று மீண்டு தெளிவில மென்று செப்பி. (௮௩)

அத்தகு வாய்மை யாலே யவர்களா தரிததுய போறறிப்
பததியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீஙகிச்
சுதரமார் பிலமவ ணஙகித் துணைவனே துணையா வுனனி
யிததலந துயர நீஙக வேறுவா னேற லுறறான. (௮௪)

அரவணை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங கணைறக
கரவிலா வழியா லெண்ணில காலஙகள கழிய வேறிக
குரைகடன மணியு முததும பவளமுங கலமுங கொணடு
திரைநிரை வணஙகுந தில்லைத திருவெல்லை சேர வநதான. (௮௫)

உருகிட வுளளங கணணீ ரோவாமலொழுக வுசசிக
கரகம லஙகள கூமபக கணபண மணிவி ளஙகத
திருவருள வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருளகெட ஞான பானு வெனநில மேலெ ழுநதான. (௮௬)

எழுநதருள் வனமி றைஞசி யிருநதவா கணடு காறைச
செழுநதவ வுருவை நோககித திருமுனி திகைபபத ஙகட்
கொழுநதணி வேணி யணண லருளினுற கொழுமபு லிககா
லழுநதுமா தவனை நோசெனறுதர வதனுற கணடான (௮௭)

மஙகல வுருவா மேனி மாமுனி யதிச யிததுச்
செஙகைக ளேநதி மேனி திசழவுகண டுவநது செலவா
வெஙகுறை வாயநீ போவ தெவவள வேது நாமஞ
சஙகைக ளகல வெலலாஞ சாறறுக வெனறு செபப (௮௮)

அடிபுலித தாளோய நேளயா னனநதனு னநதமான
நடநெடு வனதது ளணண னயநதவா நலகி யெனனை
நெடியய னமனி கொளளா நீஙமையா னீபப நீஙகித
தடவரை மருஙகே யானுந தவமபல காலஞ சார (௮௯)

வாசமா மலரோ னுகி வாயமைக ளளநது தானுந
தேசினி லணைநது வநதென சிரமிசைக காமி ருததிப
பாசம தகல நாயேன பதஞசலி யாக நலகி
யாசிலா வுபதே சஙக ளளவிலா வகைய ளிததது. (௯௰)

வேணடிநங கூததுக காண வியாககிர பாத னென்னு
மாணடகு முனியுந தில்லை வனததின னவனு நீயுந
தாணடவங காணடி நாகத தலததுயா பிலததா லேறி
யாணடிரு வெனறு னெனறு னருமுனி யயாநது வீழ்நதான. (௯௧)

அருளபுரி கருணை வெளளத தழுததினு னெனனை யண்ண
றிருவுளம பறற யானமுன செயதவ மெனனே வெனறென
றுருகினுன கணணீர் வார வுயாபதஞ சலிநீ தநத
கரவிலா வருளா மெனறு கைகளாற் கடடிக கொணடான. (௯௨)

திண்ணமா சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன ஞானக
கணணினு லமலன கூததுக கணடுளங களித்தான போனறங
கெண்ணிலா வின்ப முறறங கிலஙகுபொற் கயததுமூழ்கப்
பணணிநாண் மலரான் மூலப பரமர்தாள பணிய வுயநதான (௯௩

வலங்கொண்டு குடபாற் றெய்வ வாவியின் மூழ்கு வித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நலகித்
தலம்புனர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பின்னுட் பரிந்தருள் விருந்த ளித்தான். (௧௪)

மனக்கினி கூரு நாளில் வனமதன் குடபாற் றெய்வப்
புனற்றடங் கண்டு மூழ்கிப் புனர்குண கரைமேற் போற்றத்
தனக்குமோர் காய ஞானத் தாபித்து வணங்கித் தங்க
வனிதமில் சாலை வாவி யதன்வட பால மைத்தான். (௧௫)

ஆங்கிட மாக நாளு மமர்ந்தனந் தீச்சு ரத்துந்
தீங்கில்வண் புலீச்சு ரத்துந் திகழ்சிர்மூ லத்தா னத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்களித் தருளு கென்றங் கிருவரு மிருந்தா ரன்றே. (௧௬)

வெண்டிரை யொலியார் தில்லை மிருவன விலங்கி யாவும்
பண்டைநம் புலிய னன்றிப் பாமபனும் வந்தா னென்று
திணடிறற் களங் மித்துச் செவிகளுஞ் சிலிர்த்தி யேங்கி
மணடிய காலஞ் செலல மருங்குற வணைந்த வன்றே. (௧௭)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடினை ரனேக ராகிக குழகனை வழிபட் டேத்தித்
தாடலை யுறப்ப ணிந்தோர் தழைநிழற சாரந்தி ருந்தென்
பூடுரு கிடுமோ றணண லுரைத்தவா விரித்த வாயில. (௧௮)

வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற வெல்லை
சிந்தையா விறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிந்து கூத்துப்
புந்தியால் வணங்கி மேனி புளகமும பொலியப போந்தங்
கிந்தவா றெண்ணில் கால மிருவரு மேகு வித்தார். (௧௯)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகசசருக்கம-௩-க்கு - செய்யுள்-௱௫௮.

நடராசச்சருக்கம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமார் சித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை
சாலவு மகிழ்சசி பொங்கத் தருக்குமிக் கிருக்கு மிக்குப்
பாலமு தனைய நாமம் பயில்வுமாய முயலு நாளில. (௧)

இங்கிவா தம்பா லன்பா விறைநடக் கருத்த ராய்மூற்
றங்கிய வாறைஞ் ஞூறு தாபத ரனைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழு வம்பினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கமி லதுக ணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி. (௨)

கறவையான் வரவு பார்க்குங் கன்றினை மெனவுங் கார்சே
ருறையுண வுணர்ந்து நோக்கி யோய்ந்தபுள் ளெனவு மோங்கற்
செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் றிரளும் போல
லிறையவ னடமே சிந்தித் திடைத்தினங் கடத்தி னார்கள். (௩)

வென்றிகொ ளங்காண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக்
குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவு கண்டு
னென்றமை யறிந்தான் போலங் கிராவழி போந்து தில்லை
யொன்றிய கடற்பாற் றோன்றி யெழுந்துவந் துச்சி யுற்றான். (௪)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
வருபவ ரெதிரோம் வந்தான் றேவர்க டேவன் வந்தா
னரியயர் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்குப் பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பார்மிசைப் பதறி வீழ்ந்தார். (௫)

ஆயிர மதியு தித்த வருவனை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத் தால ணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றறைந்தன தழங்க வங்கண். (௬)

நடமுயல் விரகுர தாள கதியுநல் லருளாற் பெற்ற
வடகுவ டனைய தோள்க ளாயிர முடைய வாணன்
சுடாவிடு கடகக் கையாற் றொம்மெனப் பன்மு கத்த
குடமுழ வெழுமு ழக்கங் குரைகடன் முழக்கங் கொள்ள. (௭)

ஐந்துதுந் துபியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வங்கள் கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத்
தந்தமி றிருச்சி லம்பி னரவமுங் கேட்டா ரும்பர்
சிந்திய மந்தா ரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார். (௮)

தாகத்திற் றணணீ ரோசை தகவொலி செவிம டுத்து
மோகித்தா ரெழுந்தா ரார்த்தார் முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச்
சோகித்தார் தொழுதார் போற்றி துணைவனே போற்றி தோன்று
வாகத்தா யருளா யென்றென் றலறினார் வாய்க ளார. (௯)

எண்ணருங் காதல் கூரு மிருவருங் கான ஞானக்
கண்ணினை நல்க முன்னைக் காரிருள் கழிவுற் றின்ன
வண்ணமென் றறிய வாரா வளரொளி மன்றுண் மாதோ
டண்ணனின் றாடு கின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டார். (௰)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செய்யகா லுஞ்சி லம்பு
முருவள ரொளியும் வாய்ந்த வூருவு முடுத்த தோலு
மரைதரு புரிவுங் கச்சி னணிகளு மழகா ருந்தி
மருவிய வுதரபந்தக் கோப்புநூல் வாய்ப்பு மார்பும். (௰௧)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த
தேசுழ்வன் மடியு மங்கிச் செறிவுமுன் னிரண்ட தோளுங்
கார்கொண் மிடறுந் தோடார் காதும்வெண் குழையுங் காண
மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம யக்கும். (௰௨)

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்ணன்
பூங்குழ லுமையை நோக்கும் புரணரும் புருவப் பொற்பும்
பாங்கமா நுதலும பின்றாழ் படர்சடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்கருந் தாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீறும். (௧௩)

கடிமல ரணைய வாரிக் காரிரு ளளகஞ் சேர்த்த
முடியுநன் னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ வில்லும்
வடிகொள்வேல் விழியுங் காதும வளர்குமிழ் மலருந் தொண்டைப்
படிவவா யிதழு முத்த நகையுமெய்ப் பசுமை வாய்ப்பும். (௧௪)

பூங்கமு கமர்க ழுத்திற் பொலிந்தமங் கலநாண் பொற்பும்
பாங்கம ரமையாா தோளும் பங்கயச் செங்கை தாங்கு
மோங்குசெங் கழுநீர்ச் செவ்வி யொளிதரு மலருந் தாருங்
கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்கையுங் குலவு பூணும். (௧௫)

துடியம ரிடையும் பாந்தட் டொகுபணந் தருநி தம்ப
வுடையமா துகிலு மலக லொல்கிய நிலையுஞ் செய்ய
வடிமலா மிசைய ணிந்த வாடகப் பாட கக்கீழ்
விடுசுடாச சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் வியாநுகாண. (௧௬)

ஆடிய பெருமான் வெய்யோ னலர்கதி ராயி ரத்துக்
கூடிய மண்ட லமபோற குறைவிலா வகைநி றைந்து
நாடரு ஞான மனறு ளுமயய வயன்மான் முனபு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கண்டாா. (௧௭)

வேறு.

பொருவில் புயங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தங்கத தொருசெய லின்றிச் சிரமேவக்
கரமலர் நுந்தப் புனல்விழி கமபித் துளைகாளு
விருவரு மினபக் கடலு ளலைந்தா ரொன்செயதார். (௧௮)

தற்பர மாகுந் தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் றிருமேனிப்
பொற்புட னும்பொலிவும் விழிகருட் புணராதா
லற்புத னேயிங் காாகில மென்றென் றயாகின்றாா். (௧௯)

காரண னேமுன் காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரண னேநின புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண மோகந் தீரருண் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக. (௨௰)

ஒருவனை நேரோ யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே யையமினி யெட்டும் படியின்பந்
தரைமுத லாறு றெனவரு நாதா தியின்மீதேய
பரத்ப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றாா. (௨௧)

கரணம னைத்தும் புலனிவை காணு கைவிட்டான்
மரணமெ மக்கிங் கினித்மி யோம்வாழ் வருண்மாறிற்
றிரணமு மெய்ச்சஞ் சலமில தென்றே லொன்றாகின்
புரணமெ னக்கொண் டருளுக வென்றா ரின்றாகள். (௨௨)

இவ்வகை யோநான் மறைமுத லேனோ ரிரவெய்தப்
பைவிர வாரப் பணியணி நாதன் பரிவாலிப்
பொய்விர வாமெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வெய்தத்
திவ்விய மாமம் பரபத ஞானந் தெரிவித்தான். (௨௩)

நாரணன் வேதா வாசவன் வானோர் நவைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நற்
சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைக்
காரண ரோனோ ராடலை நேரே கண்டார்கள். (௨௪)

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே காமுச்சி
கொண்டன ருள்ளக் கொள்கைத தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலோ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெய்க் கருணையி னூடுற் றலைகின்றார். (௨௫)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சனனுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருடரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கணடா வெனவோதிக்
கரமலர் சிந்தா வரகர வென்றா கணநாதர். (௨௬)

ஆடின ரெந்தா யாகம சிநதா மணியேயென்
றோடினர் நின்றா ரோகைம லிநதா ரொளிர்கண்ணீர்
வீடினர் குன்றா மூடிய வெநதீ வினைதீரத்
தேடும ருந்தே தாவரு ளென்றா சிலதேவர். (௨௭)

மாலயன் மேலா வாசவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீறா கோவேதிண்
காலனி லாவா காதிய காலா கதியேவண்
பாலநி லாவா காவென நேரே பணிவுற்றார். (௨௮)

திகழ்தரு செம்புன் றலைதிரி முண்டஞ் சேர்சங்கத்
தகுகுழை நுண்கண் சிறுநகை தநதந தாழ்பண்டி
பகுசக னநதிண் டொகுசர ணநதண் பாதங்கப்
புகழ்கர ணஙகொண் டயாவவ னந்தம் பூதங்கள். (௨௯)

மலவொரி முச்சிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள் வாய்விட்
டிலகெயி றொட்டைக் களமிரு நெட்டைக் கரமீர
லுலருத ரஞ்சிற் றரையுயர் தெற்றற் பதமோடும்
பலவல கைக்கொத் திடுகுண லைக்கொத் தினயாணி. (௩௰)

தோடிறை யேவாய் வீடல ரூடார் சுரிகுழைப்
பாடளி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
தாடகு மாடார் நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
தாடினர் பாடா வாடினர் பீடா ரரமாதர். (௩௧)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண் டமுதீயுங்
கண்டன கண்டப் பண்டைந டஙகண் குளிர் வித்துக்
குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிக் குலைவேணி
முண்டமி லங்கக கொண்டயா கின்றா முதுவோரர்கள். (௩௨)

வீரத ராவான் மேருக ராகான் விரிகொன்றைத்
தாரவ ராவா காவென கேரோ தகவாரா
நாரத ரேரார் சாரண ரோனோர் நவையாழின்
பாரக ராரா வாரவ மொடாடும் பணியுற்றார். (௬௩)

குடமுழ வங்கொக் கரைபொரு தாளங் குழல்வீணை
படகநெ டுங்கத் திரிகைத டாரி பணிலங்க
டிகர டஞ்சச் சரிபல கொண்டோர் தொகவாரா
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொலி யெஞ்ச நிகழ்வித் தார். (௬௪)

பரிவுட னுடந தொழிலின ராய்முன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனுர நிகழ்வெய்து
மரவர சோனும் பரவச ராய்நின் றழநேரோ
வரமெவை கூறுந் தரவென நாதன் மகிழ்வுற்றான். (௬௫)

அண்டர்பி ரான்முன் புண்டரி கத்தாண் முனியன்பிற்
கண்டுளி சோரக் கைதொழு துள்ளங கசிவெய்திப்
பண்டுட னுளுங் கண்டிடு மாறென் பயில்பூசை
கொண்டருள வேறிங குணடில வேதுங கொளவென்றான். (௬௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரன்சீ ரருள்செய்யக்
கூடும னாதன் கூடும னாதங் கொடுவெம்மை
நீடும னந்தங கேத நினைநதோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்க டுன்பந் தீரநி னைநதோ தெரியாது. (௬௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும னந்தத் திறலோனு
மின்றிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணா காலந் தொறுமன்றந்
துன்றிய ஞானச சோதியு ணைசத துணையோடு
மென்றுந டந்தந் தருளவி ரஙகா யினியென்றான். (௬௮)

தேவர்க டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய போதங கிருவரு மிக்கா டினாமிக்கோ
ராவென வேழெண் கடலொலி போல்வைத் தலைவுற்றா
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றா. (௬௯)

எங்குமு ழங்கத் துநதுபி சங்கத் தொலிநீடச்
சங்கையி லின்புற் றும்பர் களோனோர் தாம்வாழப்
பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்
கங்கவர் தங்கட் கெங்கள் பிரானு ரருள்செய்வார். (௭௰)

ஞானந மக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிறிவின்றான்
ஞனது சித்துச் சத்தமர் ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்றாடி. (௭௧)

தொன்மைய ஞானம் பெற்றது சுற்றும் பொருளாய்வான்
முன்மலர் தூவித் தொழுநட ராசன் முதநூலிற்
சின்மய மாமன் றிரண்மய மொன்றுண் டதுசேரப்
பொன்மய மாகும் புலியினர் தானும் பொழுதென்றான். (௭௨)

என்றரு ளுஞ்சீ ரருடலை மேல்கொண் டிமையோர்போன்
சென்றழு றவகித் தேசுட ேைடிச் செலவுற்று
நின்றது கொண்டங் கருள்படி மாவா நிகழ்வித்தார்
மன்றரு மென்றங் கதுபடி மாவூ மலிவித்தார். (௪௩)

பொன்னச லஞ்சேர் பெர்ருளை முயக்கும் புற்போன்முற்
பன்னரு ளேயப் பரபத் ஞானந் தருபான்மைச்
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக. (௪௪)

அன்றுதொ டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ரரவோனுந்
துன்றுபு லிக்கான் முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்
சென்றுவ ணங்கித திசைதொறும் வாழத் திருவாளன்
மன்றின டந்தந் தென்றும கிழ்ந்தான் மாதோடும. (௪௫)

கரவி னிருத்தம் புரியவி ருத்தங் கழிகாளின்
மிருகம னைத்தும் பறவைகண் முற்று மிகுநாதப்
பரிபுர சததம் பருகிம திததம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பொருகி யிரக்க மலிவுற்று. (௪௬)

அரவர சன்சொற் றகவர மூன்பெற் றனனுகக்
கரவில்க ணங்கட் புனன்மிக நந்தக் கரநாலுந்
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரமபொப் பருசெம்மை
மருவிய நந்தித் தலைவனை வந்தித தெதிர்நின்றார். (௪௭)

பன்னுக ணத்தோர் தலைவன் வருத்தம் பாராதே
நின்னில யதின் னிலைதக நாளுந் நில்லெனறாக்
கென்னையு ளைக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெய்த்தோர்
தன்னைந ருக்கிச் சாறுகொள் வூர்னுந தருமென்றா. (௪௮)

தானுலை முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணிற் றகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனனொன்று
லாணையெ ளுமென் றூரறி வார்நா மினியன்பிற்
காணுநா காணுங காலம் வருத்தல் கடனென்று. (௪௯)

அங்கக முற்றுந் தங்கிளர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட மும்பரி னடக்காவல்
பொங்குசி னத்திண் கூளிகள் காளிபு றக்காவ
றங்குவ ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தகுவித்து. (௫௰)

காலையு முச்சிக் காலமும் வானுஞ் ரோனோர்சீர்
மாலையின் மைக்கட் பூவையர் தாமே வளாகங்குன்
ஞாலந ரர்க்கெக் காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற் கிச்சையி ருப்பா யிகுவித்தார். (௫௧)

நிலையமி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றுன் மன்றேறி
யலைவற நிற்கும் படியுமு வந்தா னென்றுன்முற்
கலைஞரு ளைக்கும் பொருள்ள வன்றோ வந்தோவிடு
தலைவன்மு யக்கஞ் சகலம யக்கந் தானுமால். (௫௨)

பூவமர் வோனும் பொருநட லோனும் புத்தேனுந்
தேவர்கள் கோனுந் திருமுனி தானுந் திகழ்நாகர்
காவல னேயிக் கருணைந டங்காண் வரனைத்தாய்க்
கேவல்செய் வோமற் றென்செய வல்லோ மென்றார்கள். (௩௫)

இப்பரி சாமிங் கிவரொடு பூதம் பேய்காளி
முப்புரி நூலோர் பூமகள் விண்ணோர் முதலாகத்
தபபரு மெல்லைக் குட்சிவ லிங்கந் தாபித்துத்
தப்புறழ் மேனிச் சோதியை நாளுந் தொழுநாளில் (௩௬)

வீசிய கங்கைக் கங்கைவி டாவந் தரவேதித்
தேசமி லங்கத் திசைமுகன் யாகஞ் செய்தற்குப்
பூசைவ ழங்கிப் புவியுழு தப்புப் பூரித்துற்
றூசறு நுகச் சாலைக ளின்பத் தமைவித்து, (௩௭)

திருமலி வித்துப் பறவைப டுத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிநி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப பெறுகம்பஞ்
சருநெய்கு சைப்புற் சமிதைசு ருக்குச் சுருவநதண்
பருதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு. (௩௮)

சிந்தைம கிழ்ந்தும் பனைவர வேள்விச் செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணவா
முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாமூவா
விந்திரன் வாவா சங்கரன் வாவா வென்றார்கள். (௩௯)

யாருமணைந்தா ரின்றினி யென்னு மிதுவென்றென்
றோருமு னன்பா ரியாவரு மின்பா ரொளிர்தில்லை
சேரவி ருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான். (௪௦)

நயமுனி யும்போய் நடவதி பன்று டொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லைத தாபதர் விண்ணோர் தமைநீர்கள்
பயன்மலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் பணிநீயென்
றயனுரை செயதா னென்றுரை செய்தா னனைவர்க்கும். (௪௧)

நாரத னார்சொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
மேரவி நீயிற் றூவுக யாமே பெறுவோமிப்
பாரினி னுளும் பேரரு ளாளன் பரதத்தே
னாரமு தண்போ மினியவி யுணபோ மன்றென்றார். (௪௨)

மற்றவா தஞ்சொற் பெற்றவ னும்போய் மலரோன்முன்
சொற்றன னநதக் கொற்றவன யாமுஞ் சொன்னல்வந்
திற்றைம கங்கைப் பற்றுவ மென்றே யிறைவாழும்
பொற்றிகழ் தொல்லைத தில்லையி னெல்லையு ளுந்துற்றான். (௪௩)

மலரவ னுந்தா பதரெதிர் கொண்டா ரொனுவாழ்வுற்
றலைபுனல் சென்று டியபி னெழுந்தா ரழலாடு
நிலையம்வ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீரூர்
தலைவபு யஙகா பரணவி ரங்காய் நகவென்றான். (௪௪)

வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வானும் விடைகொண்டே
நீதற மூலத் தானமி றைஞ்சிச் சிவலிங்கச்
சோதியை மேவச் செய்யிட மெங்குந் தொழுதன்பிற்
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக் குள்புக்கான். (௬௩)

இந்திரன் விண்ணோர் புலிமுனி நாகர்க் கிறையோன்மெய்ச்
சிந்தைய ரேனோர் குழவி ருப்பத் திகழ்போத
னந்தமி லாதீர் மகமுயல் வேறு னவைவீரும்
வந்தணை வானீர் தந்திடு வீரோ வரமென்றான். (௬௪)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவனத ராறு ரயனும்பர்
கோமக னீயுட் கொண்டது தென்னெனக் குளிர்கஞ்சத்
தேமலி தாரோய் செப்பிய தனறே செயலென்றான். (௬௫)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டிது வண்டின் ளயன்வேள்விக்
கெங்களு மின்பத தாபத ருண்டாயி னுமெந்தைக
குங்கட மன்புக் கொப்பவ ரின்றென் றன்றேயா
னிஙகுவ ருநதிற் றின்றென நின்றங் கிரவுற்று. (௬௬)

பூவமர் வோனப் புலிமுனி கைப்பொன் முகிழ்பற்றி
யாவதெ ஞனே தூதனு மாறு லமர்தில்லைத
தாபத ராளுர் யாரையு மாவாழ் தருமவேள்விக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றே வியல்பென்றான். (௬௭)

கோகன தன்சொற் கொண்டுபு லிக்கான் முனிகோப
மோக மிலின்பத்தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மன்றத் தேகனையா மிஙஙினிறுஙகட்
காகவணஙகப் போய்வரு வீரொன் றறிவித்தது. (௬௮)

போதுக வென்றப்புலிமுனி போதன் பொதுமேவுஞ்
சோதியை வநதித தருள்விர வெய்தத் தொழுதொலலோர்
காதலொ டன்புற் றகலங் ளைப்போர் நமனோடு
மேதகு மெய்யும் போமினி யென்றே விடைகொண்டார். (௬௯)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும்
பின்றிகழ் வேணிப் பிஞ்சகன் மனறம் பிரியாத
வொன்றிய சிந்தைத தாபதர் மீள்வுற் றுடன்வாழ்வ
தென்றுகொ லோவந் திடுநெறியேதோ வெனநொநதூ. (௭௰)

அந்தமி லின்பத் தெந்தைபி ரானு ரமர்காளிற்
சிந்தைவி ளங்கத் தில்லைவி ளங்கத் தேனுரும்
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன்
வந்தமை சந்தச் செந்தொடை யானிமேல் வருவிப்பாம். (௭௧)

நடராசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௩-க்கு-செய்யுள்-உ௱௨௰௧.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத் திமையவர்கள் முன்பணிந்து தொழமுதல்வ
னற்காலத் துடனவில்வா னல்லங்கம் ரையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளனைவையுந் தொல்லூழி யுறத்தொடுத்
தற்கால நிலைவிடிவ தாமளவா மமையத்து. (௧)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தித் தாவிலரு மாமாயை
யுயத்ததனி னாதாதி யையவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுதது மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொகுமுதலில். (௨)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்டுணர்வங் கதிர்கருதிப்
பலவுயிராக ளிருவினையாற் பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
மலரயன்மால் வரநல்கி மீற்றிவைநீர் பற்றிவிரித்
தலைகடலும் வடவரையு மாள்வீரொன் றளித்தருளி. (௩)

அந்தணர்க ளுளராகு ராகுதிககா மாதாக்க
டநதனமந திரமுன்னே சாற்றினமித் தன்மையினன்
முந்துமவி பெறத்திங்கண் மும்மாரி யிமையவாகள
சிநதுமுண வுளவாகி யகிலமெலாந் துயர்தீர. (௪)

சுருதிவழி யொழுகினர்கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநூற்
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுநுமெம் முடனுகும்
பெருகியஞா னிகளெமமைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே. (௫)

மண்ணுலகின் முறைபுரியா மடவீரைநால் வகைத்தண்டம்
பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த
வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்குந்
திணையரா மிருதரும ருளராகச் செய்துமென. (௬)

வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு
ஞானவிழி நல்கிநம னற்பதியுங் கொடுத்தகற்றி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்
தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான. (௭)

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைந்துநாற் பெருங்கடலுட் படிமபுவிக்குக்
கொற்றவனாய் மனுநாமங் கொண்டிட்ட தினனடைவே
முற்றிகழ வருமனுக்க ளொருநால்வர் முடிந்ததற்பின். (௮)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்
முன்னவன்பா லுடன்மடங்கண் முழுதிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவன்பா லெழிலினரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள். (௯)

விரவுசிங்க வருமன்பின் வேதவன்மன் சுதியென
வருதனயா மூவாதளு மறைமுறையின் மவிசட்டிங்கு
பெருகியயின் படைபயின்று பிறங்குமத் சரியரிதோ
கருதியுகைத் திடுமாறு மொன்றாகக் கற்றான். (௰)

கற்றதற்பின முன்னவன்மெய்க் களங்கத்தா லரசாள்கை
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்
பெற்றவர்கள் பெறுகின்றா மனுவிசைவாற் பெருந்தவங்க
ளுற்றொருடுங்கு மிதுசால வுறுதிநமக் கெனவுணர்ந்து. (௰௧)

மனுவின்மல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற்
புனிதமிகு தீர்த்தங்க ளெங்குளவும் புகுந்தாடிப்
பனிமதியம் வளர்சடையோன் பதிகளுமின் றிருமேனி
யினிதமரும் படிதொழுதிங் கெய்தவரு ளென்விசைத்தான். (௰௨)

மன்னவனு மிகநொந்து மைந்தர்மழ விதுமுதிர்ந்த
வெனனுடைய தளாவிதுநீ யிசைந்ததவ மினியாமோ
பொனனணியும் பொருகரியும புரவிகளும் புணாதேருங்
கொன்னவிலும படையுநெடுங குவல யமுங்கைககொண்டு. (௰௩)

திருந்தநடத திடுமெதுகாண டவமென்று செப்புதலும்
பரநதபணு மணிப்பாநதட் பாரநதா ரொனப்பரிதத
பெருநதடநதோ ளிவையின்னும பேரூழி பொறுததற்கென்
னருநதவமே தருமெனறு ன்ரசனவ னதனுஞன். (௰௪)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கங்கைகடல் கூடுதுறை காதலு டனுடிச்
சிங்கவரு மாவரு டிருநதவரு மாமுற்
றங்கிமிகு வங்கமுயா சாவங்கம டைந்தான். (௰௫)

மற்றதுக டநதுவள ரொட்டியவ ளைப்பிற்
பெறறமிகு பீமமிகு நாதனடி பேணி
யெறறுபுன லாாபதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சித்
தெற்றடவி யூடுயர்தெ லுங்கமத ணைந்தான். (௰௬)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துத்
திருத்தகு நதிபபொருவி றீர்த்தமவை யாடி
யருததிமிகு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில். (௰௭)

காடதனி னூடுசிலை யோடுதனி யோடும்
வேடனை யழைததுநிழன் மேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின் வெனறிச்
சேடுள வியப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான். (௰௮)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நேடுங்
காடிதுவ ளைந்தகரு நாயகொ டொருகாலை
யோடுமிர வும்பகலு முண்ணிலுயி ருண்ணீர்
நீடுதட முண்டமுத நீருமுள வெங்கும். (௰௯)

எண்டிசைமை யுங்குமொரு தாரியெழி லீழ்
விண்டகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
கண்டவர்க ரந்துணைக ளங்குமொரு தாரி
கொண்டநிழல் கண்டுவிழு கூவுமொரு தாரி. (உ௰)

ஓவிடுவி லோசையொரு பாலெழுமி திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளர் மாடே
கூவன்மழை யால்வழி குலாவியொரு பச்சைப்
பாவையிரு போதும்விரி போதுபயில் விக்கும். (உக)

துரங்கமிசை கொண்டுவலை சென்டவொரு சொணடன்
பரந்துலவு வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கரந்தவிட முனனரிது கானமிதுன மேன்மை
யிருந்தபடி சொல்லிலவை யெவ்வேயில வென்றான். (உஉ)

மறறவனை யெய்தவழி செய்கவென வேடன்
முற்றசரி யூடுகொடு பேகியிவர் சொன்ன
கொற்றவமொ னக்குமர னுங்குறுகி னுன்மூற்
கற்றமறை சொற்றமறை கம்பாதிரு முன்பு. (உங)

பேசரிய வன்பொடுப ணிந்துபெரு வாழ்வுற்
றாசையுடன் முகககணனை யஙகணமொ னககண
டேசில்புகழ் கூறியிரு போதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செயதருளமொ ருநதிடவி ருநதான். (உச)

அணடர்பெரு மானழகு கணடகல்வ தின்றிப்
பிணடிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுணடுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுணமைத
திணடிறலி னுனவருக வென்றுமொழி செயதானு. (உரு)

தென்கடலி டைப்பொருவி றேசமது லாவிக்
கொனகடறு டைக்குட்க டற்கனைக டப்பா
னனகடனெ னைககடறி யாவுமகல் விப்பா
னினகடனெ னக்குமர னெண்ணமிகழ் விததான். (உசா)

அந்தவுரை கொண்டெடயின னுகிலடி யேனும்
நீநதவன முங்கடறி யாவையுமறிந்தே
வநதுகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெநதிறலி னுனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான். (உஎ)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாறுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னேடியுல மநதுசில நாள்கழிசழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவனை யுற்றான். (உஅ)

அங்கவனை யைந்தரசன் மைந்தனடி பணித்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சேர்ச்
சங்கவனை முங்கவன் மாறருவி தன்னா
லெங்கனுமெ ருங்கியுள தில்லைவழி செல்ல. (உகூ)

பின்னுமதன் மாடுசில காணடைபெ ருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொருநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயதனு ளகனமி குத்தே
யென்னுள நடுவெகும்வலை யெங்குமுள தங்கண். (௫௰)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோர்புலி யனபெரிது றங்கக்
கண்டனன டுங்கினன்ம டங்கினனெ டுங்கான
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுளைவ குத்தான். (௫௧)

கேட்டலும கிழ்ந்துவினை யொத்தகிளர் வெய்தித
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாரீ
காட்டுபுலி யனறனையெ னககடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கமபனை வணங்கிவிடை கொண்டான். (௫௨)

அத்தனுட னுருயிர்கள் கூடவினை விக்குஞ்
சத்திதரு வேடனர சன்றனய னைக்கொண
டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி தில்லைவன வெல்லைசெறி வித்தான். (௫௩)

ஆவிசண்ம லங்கழுவு மாசிலருள போல்வாழ்
வாவிகம லங்கணய னங்கண்மலி வித்துற்
றேவடுகொ டுஞ்சிலையன முனசெலபொழு திற்கொண்
டோவியமெ னும்பரிசி ருந்தவினை யுய்த்தான. (௫௪)

வேறு

ஏராருங குமரன்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச்
சேராதே யகலமனந் தெரியாது திருவுளம
பேராத விலைகலககல் பிழையாகு மெனவுய்ததா
னூராத பெருங்காத லருஞ்சாபம புரியச்சம. (௫௫)

அச்சமிகு மிவனிருப்பு முணாவுமிக வணித்தாலை
நிச்சயம்வற கலைபுலரா நீரமையது பலாசிலையும்
பொச்சைதரு குசைப்புல்லும பொலிசமிததும் பூங்கலனும்
பசசைபட மிசையுலராப் படாசடையும பரப்புதலால. (௫௬)

என்செய்வோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவாகளு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றன்செய்ய கழலிறைஞ்சிக் கைதொழுது தனிநின்றான். (௫௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பொதுஞானம்
வந்தணுகி யதுகண்ணு மருவுமவன் றனைநோக்கிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூன்றினையு
மந்தமிலா வுணர்வைவிரித தாராய்வா னாயினான். (௫௮)

போனபல காலத்தின் பொலிவுகளு மினிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செல்கின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பான்மைதருங் கற்பமிது பாத்மமெனும் பரிசுணர்ந்து. (௫௯)

அக்கால மணிகண்ட னுடலரு ளியகால
மெக்கால மெனக்கால மெய்தியவிக் காலத்து
மிக்காலுந் திரைத்தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட
திக்கான்மெய் யவன்மரபிற் றிகழ்மனுவா மெனத்தெளிந்து. (௪௰)

மற்றவனுமுப் புதல்வருள ரன்னவரின் முன்வந்த
வெற்றிமிகுங் குமரனிவ னென்விளங்கி விழிகுளிரக்
கொற்றவனுசே யெதிர்நின்று குவித்தகரத் துடனடுங்கச்
செற்றமினமா முனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்ம னேயென்றான். (௪௧)

அடியனே னென்றஞ்சி யாராத காதலுட
னெடிதுவிழுந் திறைஞ்சிவிழி நீர்ததும்ப நின்றவனைச்
சடிலமுடித் திருமுனிவ னழைத்திருத்தித் தனிவந்த
படிதெளியும படியெமக்குப் பகர்வாயென றருள்செய்தான். (௪௨)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசிலகவு டேசமனு
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளர்
நின்னுடைய திருவருளா னிளபிறவிச் சிறைநீங்கப்
பொன்னடிசோ தவமியற்றப் போந்தனன்யா னெனப்புகன்றான். (௪௩)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மனனுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடலு முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனெனு நினைவுதகா தெனவுரைத்தான். (௪௪)

அரசாளு முருவலல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருந் தொடைமனுமேன மேவினனே லெம்பியர்க
டரைசால நடத்தியிடத் தகுவரடி யேனுமொரு
கரைசாரும படியழகா கடைக்கணளித் தருளென்றான். (௪௫)

இன்பாரக் கேட்டிவன்ற னெழிற்குறைதீர் வுறிலரசாம
வன்பாரம் பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான்
பொன்பாவும பொதுமேவும புனிதனருள் புரிந்தனனே
லன்பாரும பணிகருநமக் காளாவா னெனவுணர்ந்து. (௪௬)

வருமளவு நில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித்
திருமலியும பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு
பரிவினுட னுரைசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற்
கருணைநடந் தொழுதற்குக் காலமுமா யுள்புக்கார். (௪௭)

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன் பிழைப்பான
கருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக் கடைக்கணளித் தருளாதே
யிருக்குமொழி முனியகன்றா னினியெங்கே யெனநொந்து
திருக்குளத்தின் கரைநின்றான் சிங்கவரு மீன்றிகைத்து. (௪௮)

நடந்தொழவந் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரிறைவனுக்கு
மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிந்திடுமோ வெனறஞ்சி
முடிந்தபடி முடிகவெனத் துணிந்தனராய் முன்றொழுது. (௪௯)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன்
பாலனனைந் தனனுடலிற் பழுதகற்றிப் பசதஞ்செய்
கோலமவன் றனக்கருளி யடிமைகொள வேணுமெனை
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். (௫௰)

தெண்டிரைசோ சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
மூண்டகவா வியிற்புகக மூழ்கமொழிந் தவனை முனி
கொண்டுவரு கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ரருளிப்பா டெனஞர்கள். (௫௧)

அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதணைநது
சிஙகவன்மா வுனக்கின்பத திருந்துநடம் புரிந்தருள
வெஙகள்பிரா னருள்செயதா னெய்துகவென் றவனையெழிற்
பங்கயப்பூந தடமதனிற் படிகவென வுரைசெய்தார. (௫௨)

அருளதனாற் றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங கானடைநத மேருகிரி யெனவிளங்கி '
யிரணியமா முருவாகி யெழுநததுகண டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவாகளும பயில்வித்தார். (௫௩)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மறறவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுததஞசு நவினறவனைக் கொடுபோநது
பல்குபுகழ்த திருச்சிறறம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செலவனுமங கவனகாணத திருந்துநடங் தெரிவிததான். (௫௪)

திருநடமுன் றெரிபொழுதிற றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானநத பரவசனா
யுருகியுள மிகததுளஙகி யுரைகுழறி விதிாவிதிாத்துக்
கரகமலஞ சிரமுகிழ்ப்பக 'காசினியின் மிசைவீழ்நதான். (௫௫)

வேறு.

மாண்டகு மனங்க ளைந்து மண்மிசை வீழ்நதி றைஞ்சி
நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப
மீண்டுகொண் டுயிரு மாயா வுடலையும் வேத கனசெய
தாண்டவங கணனே போறறி யண்ணலே போறறி போற்றி. (௫௬)

அடவியிற் பிறந்து துன்பா ராக்கைகொண் டுழன்று வீழக
கடவிய வெனனை மீட்டுன் கருணைவெள் ளத்த ழுத்தித
திடமிகு மறைகள காணாத் திகழ்திரு மன்றி லாடு
நடநிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி. (௫௭)

முன்பருந் தவங்கள செய்தேன் முயஙகிய புயங்கன் காணப்
பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன் பிறஙகிடைக் கிடந்த கால
மென்பணி கொள்வா யென்னை யினிப்பணி கொளவா யீறி
லன்பருள் செய்வா யெனறென் றடியிணை தொழுது வீழ்நதான். (௫௮)

இவ்வகை புகழ வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்ச லிக்கு மெமக்கும்வான பணிய வர்க்குஞ்
செய்கவென் றருளிச செய்தான் றேவர்க டேவ தேவன. (௫௯)

இ ர ணி ய வ ன் ம ச் ச ரு க் க ம்.

ஆதிநா யகனை ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலாக் கோயில காலஞ் சேவித்துத் திருமுன் போற்றிக்
காதலால் வணங்கி யேததிக் கருமூல் கார ணன்பாற்
கோதிலா முனிம கிழ்ந்து குறுகினன் குமரனோடும். (௧௰)

இரணிய வன்ம நாமுன் னிறைஞ்சிய தீங்கை யீங்காற்
றிருநடங் காணப் பெற்றோ மென்றவன் றனக்குச் செப்பி
யொருமலா தூவு வித்து வளர்புலீச் சரத்து மன்னு
மொருவனை திருதாள் போற்றி யுறவுற விறைஞ்ச வித்தான். (௧௧)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்கா மண்ணலை யர்ச்சித தற்குப்
போதுக வெனறு கொண்டு போய்ப்பணி வித்துப் போந்து
காதலி னிற்பு குநது கருதுப மன்னி யன்பின்
பேதைநீ பெறுது பெறற பிள்ளைகைக் கொள்க வென்றான். (௧௨)

எனறவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்ம னென்னும்
வெனறிகொள குமர னனனை வியன்மலர்ப் பாத மேததப்
பினறிகழ் சடையா னும்ம் பேசுநாட் பிறந்த நாளா
மனறுளா ரமக்க ளிதத மணியென மகனைக் கொண்டாள். (௧௩)

அநதமி லின்ப மெய்தி யரசளங குமர னன்பான்
மைநதனுய் வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதியா லுவநதி ருநது புதல்வனை யழைததி ருததிச
சிநதையா ருபதே சஙக ளருளினற் செப்ப லுற்றான. (௧௪)

வாக்கொடு மனமி றநத மன்னவ னெங்கு மாகி
நீககற நிறைநதா னேனு நிகழ்தரா ததனென் முத்தி
போகமெளி தல்ல வெனறப் புனிதனே புந்தி செய்தெம்
பாகிய வகையா லெண்ணில பதிமிகும் பாரில் வைத்தான். (௧௫)

பதிகளெண் ணிலவுண் டென்று பகாதரு மவற்று ளண்ணல்
கதிதர வமுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத
திதமலி தொகையி லோரா றேறுமா றும வற்று
ளதிகமா மாரூா காசி யம்பல மென்று ரன்றே. (௧௬)

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா
வெம்மனுமையொப் பவாகரு முத்தி யிறையிலி யாக விட்ட
மும்மைநற் பதிக டம்மின் மூளைததவர் முடிநதோா மூவாச்
செம்மலாக் கழலகண டோர்கள் சிவத்தினைச் சோவ ரனறே. (௧௭)

பிறநதில மாரூர் தன்னிற் பேசிய காசிமேவி
யிறந்தில மிரணடு முததி யினபமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந தில்லை ஞான யோகமாா தான மாமாற்
செறிந்தடி காணச் சிவன் முததராய்த் திரியலாமே. (௧௮)

அரிவையூ ரமிலி லூரொன் றலகினால் பரவ மேருத்
திருவிலூ ரிரதத் தேந்துஞ் செமமையா னம்ம யாளும்
பரிவிலூர் புலிபோ னல்கிப் பருமைசெய் பெருமை யாலே
பிரிவிலூர் தனியூ ரெம்மூர் பெரும்பற்றப் புலியூ ராகும். (௧௯)

தன்றனி மன்ற மென்றுஞ் சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைக ணன்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தரநின் றாடும் பெற்றிநீ பெற்றி யன்றே (௭௰)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமுன் பணிக்க வந்தான்
றேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ் திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பூ மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டியன்றே. (௭௧)

தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுற்றாற்
காசியி லில்லை தில்லை கதிதரு மென்ற ணைநதாற்
பாசம தகல முததி பணிததிடு மென்று மொன்று
லீசன தருளி ரகசத தெல்லையார் சொல்லு வாரே. (௭௨)

கன்றம ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் கால மேனும்
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்
சென்றுறு மமைய மேனுந் திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றா நீளபவ நீங்கி னாரே. (௭௩)

ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ
ரோருணா வாவ தொன்று மொன்றல ரொன்று ரலலர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா திருத்த வினயப்
பூரண ரவர்கள வாழும புவனமும் பொதுவா மன்றே. (௭௪)

கண்ணுத லாடல் வெற்பிற் காரிகை காணு மிந்தப்
புண்ணிய மன்றெ வாகும பொதுவெனு மதனுற சூதன்
றணணளி வியாதன் மைந்தன் சவுனகன் றனய னெனறென்
றெண்ணரு முனிவா தில்லை யெல்லையி னெயதி னாகள. (௭௫)

மார்கழி யாதி மாததாய் வருவிழா வெழுதல் போறறிச்
சீமலி கமல வாசந திகழ்சிவ கஙகை யாடிப்
பாரிகழ் பரத மேதகிப் பணிநதரு ளணைநது சிந்தை
யார்தரு மனபு நீடி யவருநற் றவாக ளானா. (௭௬)

நற்றவ மைந்த வெந்தை நயந்தபே ரருளா னும
முற்றதிங் கலர்கள் கொய்வா னேங்குகோங காதி யேற
வெற்றிகொள வரதா விந்த வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றன மிதனு லெல்லாப் பெருமையும் பெறறு மன்றே. (௭௭

உன்னரு முனக்கு முன்னு மோங்குப மனிய னென்னு
மன்னுநம புதல்வன முந்த மாதுலன் மனைபயா லுண்டு
பினனையிங் கெய்தி நமயாற் பெருதுபால பெருமா னேடு
பன்னரு மனபு நீடிப் பாற்கட லருளாற் பெற்று. (௭௮

ஆண்டிடு சாபங் கொள்ளு மவளையுந் துவளை யும்போய்க்
காண்டுமென் றண்ட மணைந்தக் கரியவன் முடிமேற் பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண் டனையு நல்கி
யீண்டெவர் தகன்றா னின்னு மெய்தவ னின்று நாளே. (௭௯

பங்கமில் புகழ னந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கணே நெம்மோ டாகி யிருந்தபின் னிறையெ மக்கு
மங்கல நடமுந் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வானோ
ரங்களை யெங்க ளோடுந் தரும்பணி தந்து கொண்டான். (௮௰)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான
செயிமினி முனிவ னண்ணித் திருநடந் தொழுது வாழ்ந்து
வியனமலர்ப் பாத மன்பால் வேதபா தத்த வத்தா
லுயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணினா னெண்ண மார. (௮௧)

துற்கட னென்றோ பாவி துணிதரு வணிக னென்போன்
கற்கட மனைய சிந்தைக் காதக னாக மாத்த
திற்கட னுகு நானுற நிறைதரு துறையிற் றில்லை
நற்கடற் படிய முத்தி நண்ணினா னொண்ணி லார்கள். (௮௨)

மாசிலா வுலகிற் றீர்த்தம வானவ ரனைய தில்லை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவு விகளெ வர்க்குந்
தேசமா ரயன்மால் போலவ திகழ்திருக் குளமெ வர்க்கு
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருக்கு மன்றே. (௮௩)

கங்கைகா ளிந்தி பொன்னி கன்னியா திகள்வ ணங்கும்
பங்கய வாவி தானே பழுதுக ளகற்ற வற்றா
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக் கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மன்றே. (௮௪)

மன்னவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுகேள் வழாத மைந்த
கன்னலுஞ் சுவையும் போன்மெய்க் காட்சியுங் கருத்தி லின்பு
மன்னிய மின்மை காட்டி யகம்புற மென்றி ரண்டு
பின்னமி லருளுந் தந்த பெற்றியார் பெற்று ளாரோ. (௮௫)

இன்றெமக் கிறைவன் முத்தி யிகபரந் தெளிதி னல்கு
மன்றிது வென்று தொல்லை மறைமுனி யுபதே சங்க
ளன்றருள் செய்ய மைந்த னருவிகண் சொரிய நைந்து
சென்றுமுன் பணிந்து தந்தை சேவடி சென்னி வைத்தான். (௮௬)

சென்னிசேர் பாதங் கண்ணுஞ் சிந்தையுந் திகழ வைத்து
முன்னுற வணங்கி யேத்தி முகமிக மலர்ந்து ஞான
மென்னையுய் பொருளா நல்கிற் றிறைவநின் கருணை யென்று
பன்னரு மன்பு நீங்காப் பரிவுள மெருகு வித்தான். (௮௭)

ஆயபே ரருளால் வாழு மரசிளங் குமர னுந்
தூயநீர்த் தடம்ப டிந்து துணைவனைத் தொழுது தந்தை
சாயைபோ லமர்ந்த னந்தன் றாளினும் பணிந்த வாக்கங்
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளங்கதிர் போலி ருந்தான். (௮௮)

வேறு

இங்கிவ னிகழ் வெய்து நாண்மனு வென்னு மன்னன்வ சிட்டனைச்
சிங்க வன்மனை யென்னை நீதிசெ லுத்து மாறுசெ லுத்துகென்
றங்க வன்றனம னந்தி ருத்திய ருத்தி யோடுபெ ரித்துமெய்ச்
சங்க முங்கழி வித்த ரும்புகழ் தாவி லாவுட லாயினன். (௮௯)

இன்னு யிர்க்குல மானொ டண்ணலை டுத்து விட்டது றக்கநேர்
மன்னு யிர்ப்படை பின்னொ டாந்தும யான வாழ்வுமு டித்துநற
பொன்னி லகக்கமில் கூறை யாதிபொ ழிந்த ழிந்துவ சிட்டனீ
டுன்ன மைச்சர்கண் மன்னர் மைந்த ருடனக டன்செய்தி ருந்துழி. (௧௰)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை மூந்த விசைந்ததே
மேத கும்படி செய்க வென்ன விசிட்ட ஞன வசிட்டன்யா
னீதி தங்கிய சிங்க வன்மனை நேடி யிங்கணை விப்பனீ
நீத கன்றிட வென்றி செயதிரு மென்று தென்றிசை செல்குவான். (௧௧)

அங்க வங்கம டைந்து கங்கை படிந்த தன்கரை யானடந்
தெங்கு நாடிவ ளங்கொள காசியி றைஞ்சி விந்தம கன்றெழி
றங்கு மாளுவ குசச ராதி தகுநதெ லுங்கு கடந்துநற
சிங்க வன்ம னிருந்த வெலலை யறிந்து தில்லை செறிநதனன். (௧௨)

மன்னு மாறயா வெம்மை யாற வசிட்டன வண்கள வாங்கிழற்
றனனி ருந்தனை யெய்து மாறுணா தணபு லிச்ச ணருநதனீ
முனன மேவுக யானு மிநத முயங்கு பூசை முடிததுவந
துனனொ டாகுவ னென்ன மைநத னுவநது சென்று பணிநதனன். (௧௩)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிநதுமோர் தொன்மை நனமைக ளின்மையால்
வழுவி லாமக ளூத டமபுயம வாழி யேயென மாமுனி
மொழிக ளுநதரு கினமை யாலமு முனபு துன்பு குவிபபதொத
திழவ றிநதிடு மாக விழ்நதிட ரோறு மாதரை கீறிஞன. (௧௪)

துனப மெய்திய வாறு ணர்நதனை தொல்பு லிச்சர ணத்தனீள்
வனப ணீசனொ டெயதி நீதி வசிட்ட னோவர வநதுதா
முனபு செய்வகை யாலு ஞான முதிரசசி யாலு முயங்கினே
ரன்பு நீடிய தநத மிறறிக ழாத ரஙகள் பெருககினா. (௧௫)

மன்னு நற்றவா தமமி லுய்த் தபின் மைநதன் வநது வணஙகநா
மெனனு ளாதது முடிந்த வாறிது வெனறு தநதை யெடுததுமேன
மினனி லைததுள தனனின மொகருளும வேறி தற்குவ மிததிடிற்
றன்னை யொததுள தென்னி லாருட றஞச மாகினை நெஞ்சமோ. (௧௬)

பிரம ரோமுத லான தநதி பிறஙகெ றும்பிடை பேணுசீ
ருருவி னோகளில் யாரு ளோசரு கோடு வாடை யொதுக்கவுற்
றிரிய நூறிய சூறை மாருத மெனன வல்வினை நல்குமா
லருளி லோனொ நோத காதென வாறு மாமுனி கூறினான். (௧௭)

மருவ ரும்புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன்னிநீ
ரிருவ ருமபெறு நனமை பொணனுரு வெயூது மைநதனும யாமுமிப்
பொருவ ரும்புவி யோரு மேலமா போக ரும்பிரி யாவருங
கருவ ரமபு கடகக நல்கினி னொனறு நனறி கதிததனன. (௧௮)

தில்லை யெல்லை புகுந்தி வன்பெறு சீர்கொ ணீடருள் கூறிலோ
னொல்லை யில்லை வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச வெய்துக வென்றுநற்
றொலலை மலல விலஞ்சி மேவு தொழுநத கைப்புன லாடுவித்
தொலலை மலகிய மனற வாய்மை யுணாதது மூன்பணி வித்தனன். (௧௯)

கரவி லாடல் வணங்கி வண்கரு மூல காரண னாணைப்
பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலீச்சு ரந்தொழு தெங்கணும்
பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாய்பு லிச்சர ணத்தன்வாழ்
விரவு மாச்சிர மத்தின் மேவி யிருந்த ருந்தி யிருந்தனன். (௱)

அந்தி வந்தனை தந்த னந்தன தாசி லாசிர மத்திலுற்
றெந்தைத் பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செல்ல வெழுந்துநற்
சந்தி சோபணி ராச னுந்தகு சைவ ராசனு மெய்தவே
வீந்த வைதிக ராச னுன வசிட்டன் மன்னி யிருந்தனன். (௱௧)

நீதி லாத விராச ராசனும வந்து வந்தனை செய்துநா
மேதி லாமொன னோத கோமரு ளெந்தை மாரிவா மைந்தனு
மாத லாலுயா வீடு மெய்துது மெனறு முனன ரமாநதபின
கோதி லாத வசிட்டன வந்தமை கூறு வானிட ராறுவான. (௱௨)

அருந்த திககிறை யோமென மகஙிவ னுக்கு ஞாலம ளித்துநீ
திருந்த வுயதது நடததது கூனறுளை செயது மனனுயிா சென்றபின்
றருந்த மனனுயிா போன மேனி தககிட நதது தம்பிமா
ரிரநது கொணடனா கொணடு போதர விஙகு வந்தன னென்றனன. (௱௩)

வன்பு லிசசர ணதத னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிநதைசெய
தெனசெ யததகு மெனறு மைநதனை யெயத வாளவிழி செயயமுன்
றனக ருததறி விதத லானமொழி தநதி டான தறிநதுமே
னினசெ யற்கிசை யதத குநதிற நீப காநதிடு கெனறலும. (௱௪)

வேறு.

அநதமி லரசுஞ சிததி யனைததுநீ டமரர் வாழ்வு
மிநதிர சால நீாமே லெழுதது மினகொபபு ளிபபொயச
சிநதனை வேணடே னுணட திருமுனி திருமு னிநத
வநதனை வழுவா வாழ்வு வழஙகுவா யாக வெனறுன. (௱௫)

ஆகினீ முனிவ னோடு மாணடனை நதரச மௌவி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட
போகமூா பொருள மைசசா பேதையா பொருந்தக் கொணடு
வேகமாய வருவா யெனறு வியாககிர பாதன் கூறி. (௱௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி னோரின்
முன்புகழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள விககென்
றனறயன வேணடிக கொண்டா னவாகளை யநதர் வேதி
சென்றுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச செய்தான. (௱௭)

இருவுள மான தொன்று செய்தவ மெனறு செப்பப்
பொருபுலி முனிம கிழநது பொதுநட முடனே போற்றி
யருளபுரி பெருமா னிநத வடிகளேம பணிந டதத
விரைவொடு வருவா னேக வேணடும்விணூ ணப்ப மென்ன. (௱௮)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க
வெணணரு மினப மெயதி யெநதைதாள சிநதை செயது
விணணவ னிசைவான் மைநதன் விடைகொண்டு மீண்டு போந்தான்
மண்ணுற வணணல பாதம வசிட்டனும் வணஙகி வநதான. (௱௯)

அன்னைநீ றளிப்பப போறறி யாருயி ரவாபா லாகப்
பனனக வரவோன் றூளும பணிநதுபோயப பரமா னில்லைப்
பொறனமொலலை போறறிப போதுவான புகழ்பு விககான
மனனவன றனனையாணட வகைமொழி வழியாச் செனறான. (௱௰)

விறகழி யமபுந தநது மேவிய விகஙக மும்போற
கறகடங கடிந கனறு கவுடதே யத்துத் தஙக
ணறகட கதுக கோயி னண்ணலு மெணணின் மாதா
வறகமுந தமபி மாரு மாலகடற ளிாசசி கொணடாா. (௱௰௧)

அழுநதிய துயர நீஙகி யனுசரை யாற்றி யாயு
மிழநதன ளுகா வணண மிவரிருந தனரோ வென்றச்
சழிநதமெயத தாய ருளளத தளாவுக ளாறறி மறறை
யொழிநதநற சுறறத தாாக ளியாரையுந துயரொ ழிததான. (௱௰௨)

எணடகு துறைகொண் மாகக ளியாரையு மினித ழைததுக
கணடுதன கனக மேனிக கவினவா காண நலகி,
யணடாதம பெருமா னுடு மமபலத துழனி யுனனி
யொணடிறற குமர னுளோ ரூழியா மெனவொ ழிததது. (௱௰௩)

பன்னுமந திரிக டமமைப பாாததினி யிஙகுப பனனுண
மனனிநான் வைக லேனென வழுவுடற பழுத கறறிப
பொனனுரு வாகச செயத புலிமுனி சரணம போறறற
கெனனுடன போது வீரோ வெயதுமென றவாககி சைததான (௱௰௪)

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யனறு மனறில்
வேத னுன முகனமால காணு விணணவன வெளியே நணணி
மாதொரு பாக மாக மகிழநதுநின றாடும வாழவு
மேதிலீா பெறுவீ ரொனறங கிரணிய வனமன சொன்னான். (௱௰௫)

மொழியது கேடட மைசசா முகமக மிகம லாநது
வழுவிலா வெமமை யாளு மனனநீ சொனன தொன்று
தொழுதியா முயல்வோ மெனறு சொலலிதமென றிலலை நோககி
யெழுகவான பயண மெனறங கெழுமுர சியமபு விததாா. (௱௰௬)

அநதமில கனக வெறபு மருநவ மணிப்பொ ருப்பு
மெநதிரத தேரி னீடட மொட்டக மிவுளி யானை
தநதிரம பணடி வணடி பரிதமெழத தயஙகு நாடடு
மைநதாகண மகளிா சைவா வைதிகா மகிழநதெ ழுநதார். (௱௰௭)

அனனைய ரனுசா மைந்த ரரிவையா கணிகை மாாக
ளுன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய ருரிமை யோாக
ளினனுமெண் ணிலாக ளோடு மிரணிய வனம னேகி
மன்னுசீ ரநதாவேதி மாதவா தமமைச் சாாநதான். (௱௰௮)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லாடு
நம்மையா ளுடையான் பாத நாடொறு நயநது போற்றற்
கெமமைநீா பிரியா தெய்தற கெழினமுனி யிசைததா னென்று
செமமையா ரிரவி போலத தோபல சேர வுயத்தான. (௱௰௯)

அங்கவர் தங்க டெங்க வஙகிக ளாத ரிததது
மஙகையா மகளிா மைநதா வானகலே யாணி மற்று
மெஙகணு நிறைய வேறறி யிரதமுற புரவி பூட்டிப்
பொஙகிய வேகம தேனுப போதுவ தொடாநது போத. (௱௨௰)

அநதமில பரிச னஞ்சூ ழரவமு மரசர் போற்றும்
வநதனைத துவைபபுந தெயவ மறையவா மலிநதே ராாப்புந்
துநதிரச செருககும வேழத தமரிபபுஞ் சைநத வஙகண
ஞுநதிய வொலியு முநநீ ரோழினு மிகமு ழஙக. (௱௨௧)

விழிநுழை யாத கானம வியன்சரி யாகுஞ சாயுங்
கழிவுற மடியு மானைக காலுறுந தோககா லோட
வழிபடு மவாகாற றாளி வானமும புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிது போநதான். (௱௨௨)

மனனவா தததை மெல்லை வழிவிட வடவி வாழுங
கொனனவில விலஙகு மநதக கொடுவழி விடப்போந் துள்ளே
வினனநல வளனெ ஞுமை லெடுததுவந தெஙகு மீண்டிய
பனனதி வெளள மலகும பரவைபோல விரவி யோஙக. (௱௨௩)

எணடகு நாடுங காடு மலைகளும் யாறு நீஙகிக்
கணடது வழியா மணடிக கடிதுவந தலாநத கண்டல்
வெணடரு மடலு நீறும விரைதரு சோறு நலகித்
தெணடிரைப் புலவு மாறறுந தில்லையி னெல்லை சேர்நதான. (௱௨௪)

புரவியை விரைநது போநது புதலவன்முன் பணிநது போறறி
வருபெருஞ செலவங கூற மாமுனி மகிழநது வாழததித
திருவுடை யநதணுள ரொழுநதருள சீாமை காணபா
ளிருவரு மெதிரோ செனறு ரியாவருந தேரி ழிநதாா. (௱௨௫)

அஙகவ ரணைநது வாழததி யணைபபவாழ்ந தமல வுன்றன்
மஙகல வருளான மீணடு வருநெறி பெறறோ மினனம
பஙகயன வரினு மணணல பாதபங கயஙக ணீஙகா
திஙகெமை முனிவ போக வினிவிடா தொழிக வெனறாா. (௱௨௬)

மாமுணித தோகண மன்றின் வடகுட பானி றுததித்
தாமூணைந தருமு னிகருத தம்பிரா னருளி னுலே
தூமலி வகையாற காட்டத தொகையி லோாமுனிவ ரஙகுத்
தேமலி யலஙகன மாாபன கணடிலன றிகைதது நினறான. (௱௨௭)

செமமைமெயப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென்று மைநதன்
மெயமையிற றுயர நோககி விமலனவிண ணவருங கேட்ப
வெமமையொப பவாகள யாரும யாமவாக் கொபபோ மென்றே
யமமையப பனுமா வாஞு மவர்களி லொருவ னெனறான். (௱௨௮)

என்றருள் செயத வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை
மனறினின் றாடு கினற மறையவன மறையோர் தம்மி
லொனறென லாகு மேன்மை யுடையனொன் றுளந்து ளங்கிச்
செனறடி பணிநதான் மைநதனு றேவாபூ மாாி பெயதாா. (௱௨௯)

அண்டர்நா யகன ளித்த வருளினாற் றமமை யஞசி
மணடனில் வீழநதெ ழுநது வாழ்நதுதாழ்ந தயாக்து வாழ்ததி
யெண்டிகழ் முனிவ ொமமை யெழுமையு மடிமை யாகக
கொணடரு ளெனறு கொண்டைக் கோலொடு குணலை யிட்டார். (௱௩௰)

மன்மகன் ொருழுது நின்றிம் மறையவர்க கேவல் செயதற்
கென்னமா தவமபு ரிநதேன யானென விறைஞ்சி யேததப்
பனனரு மிருடி மைநதன பானமையைப் பரவ மனறிற
பொன்னடி பணிநது வாழ்ததி யாவரும புகழநது போநதார். (௱௩௧)

நடநிலை பிரியா தானோ ஞானவா னிருந்தாற் பாச
மிடையிரு ளகன்று கோடி விறகிடை வெளியா மெனருற்
றிடமிகு தவரநேகா செறிதலாற றிகழுந தில்லை
யடவியு மிருணீங கிறறென றதிசய மாகா தனறே. (௱௩௨)

அருந்தவ ரடஙகத தில்லை யம்பலஞ சூழ வைகத
திருநதிய குமரன் மனறந திகழகுண திசையிற சேரப்
பொருநதிய தானை மல்கப புகழபடை வீடு செயதங
கிருநதனன பின்பு செயத வியலபுக ளியமப லுறரும. (௱௩௩)

இரணியவன்மசசருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௩-க்கு-செயயுள-௱௩௰௩

திருவிழாச் சருக்கம்.

எண்ணி விருநதவ ொங்தை நடநதொழு தினபார
மண்ணில் வணஙகி யிணஙகரு மனபொடு வாழ்நாளிற்
றிணணிய சிநதைக ளொன்றி வினைநதரு டோவாரா
யணணன் மருஙகுயா புஙகவா சஙக மமாநதாாகள. (௧)

சஙக மிருநதபி னங்கமா புணடாி கததாளோ
னிஙகர சனறரு மைநதாின் முநதைய னிபபாாமெய்ப்
பொங்கருள கொணடு புரபபவ னிபபுவி முழுகாவற
பஙகமி றமபியா தம்பதி யெனறுனை பாரிததான. (௨)

உருகு பதஞசலி மன்னுப மன்னிய னன்மாமன்
றிருவுடை யநதணா யாரு முவநதுனை செய்யசசீ
ாிரணிய வனமனை முனமர பினமண மேயவிததே
மருவிய மன்றயன் மணடப மொன்று வகுப்பிததாா. (௩)

மற்றதின் மங்கல மாலைக டோரணம வாழ்தீயம்
பொற்றவி செணபல கைககுல நெய்பொாி புற்பூநூல்
சுற்றிய குமப முடன்கல சம்பல சூழ்விததே
யறறிகழ் வொன்று சடஙகதி வாச மமைததாாகள். (௪)

காலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணிததோதும்
வேலையின மஙகல நீடபி டேகம வியநதாடி
மூல முயஙகிய மாமுடி தாராமுது வான்பெற்றங
கேல விருநதபி னிட்டன ராணடொன் றிரணடென்று. (ரு)

சிநதை மகிழ்நதெதிா வநதனை தனறன யன்செய்யத
தந்தை மகிழநது தழீஇவன ராஜிக டானலகிப்
புநதி யிலஙகு புலிபபதி காவல புரப்பாயென
நநதமின முநது புலிககொடி யஙகை யகதநுயத்து. (சு)

போதுக வென்று வலஙகொடு புககருண் மிக்காடு
நாதனமு னனமலா சிநதி வணஙக நயநதணணல
பாத மிரணடு மெடுதத வன முசசி பரிபபிததா
னோத மெழுநதென யாவரு மோகை யுரைததாாகள். (எ)

ஈறில பெருநதன மெனனவை நின்னவை யிப்பாாமே
லாறினி லொனறுகொ ளஞுசினி லொனறுகொ ளததாவிப்
பேறு பிறநதடி யேனமர போாகள பிழைததாலுங
கூறரு மனபு கொடுததடி மைப்பணி கொளகெனறுன். (அ)

அணணலு மவவகை செயகுவ மெனறருள் செய்போதிற்
கணணமா தாரைகள காரா நிகாபபக களாவுறறங
கெணணரு மினனரு ளெயதி யிறைஞசி யெழுஞசேயைத
திணணிய நனமுனி கொணடுடை யானடி சோவிததான. (கூ)

அஙகும வணஙகி வணககரு மானையை மேலகொணடு
மங்கல மாநகர் சூழவர மாமுனி தானேவச
சஙக மியஙகண முழஙக வலங்கொடு தாாமாாபன
பொஙகிய பஙகய மாதமா கோயிலி னுளபுககான. (ய)

தாாபுனை யாரணி செமபிய னெமபியா தானலகும
பாரும தூரும தாக வெஞுவணி தார்படடம
போாதரு சாமரை தோரைக ணீளகுடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள சோவித்தான். (யக)

வெனறி நடநதொழு தமபியா வநதடி மேல்வீழ்வுற்
றனறவா செனறபின மனறம் வணஙகி யவனறநதை
முனறொழு தநதணா வநதனை மாளிகை முறசெயவா
னினறரு ளெனறவை யெஙகு மிலஙக வெடுபபிததான. (யஉ)

எழுநிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மோராசிா
வாழமதி ரேரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழவுற மேருவி னோபல கோலிய சோழேசன
ருழவுடன மாதவா யாரையு நீளகுடி சாாவித்தான. (யங)

இறறகு பண்ட மிலஙக நிலஙகளி லேய்வித்து
மறறவா தமமி லொருதத னிருதத மகிழ்நதாடும்
பறறரு சினமய வமபர மும்பா பரிநதாகம்
பெறற பயனறிரு வமபல மொன்று செயப்பெறறுன். (யச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாகு
முன்னர் கொணர்ந்து குவித்தருள் பெற்று முனிச்செல்வன்
றன்னிசை வேரியோ வானவர் கம்மியர் தம்மைக்கொண்
டுன்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்து. (௧௫)

காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தலை கைக்கொண்டுட்
பூணு மணிக்குற டொத்த தளத்தியல் பொற்பாரத்
தூணிரை யுத்திர நற்பல கைத்திர டோலசோலைக
கோணமா கைத்தொகை முச்சி யணைத்தணி கொளவித்து. (௧௬)

பன்மணி மாலைகள் கொண்டணி தொங்கல் பயிற்றிச்சூழ்
பொன்மலி மூன்மதில் கோபுர வாயில் பொருந்தச்செய்
தென்மல மங்கவ ருங்கரு மூல விறைக்கும்பொற்
றன்மய மாமொளி ராலய மொன்று சமைப்பித்தான் (௧௭)

வேறு

இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவுஞ்செய்த விரணியவன் மனைமுனிவா யாருமேத்திப, பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப பரந்தகலை வழிவழிபாடதற்குப் பலக, மன்னுவகை யினினிவந்த வகுப்பு நாதன் வைத்தபணி யென்முனியை வணங்கி வாழ்த்திச், சென்னியிலஞ் சலிசெய்திங் களித்த தனரேதிருந்துதவ மெனக்கென்றுன் செங்கோன் மன்னன் (௧௮)

இத்தகைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருந்து நூலின், வைத்தமுறை யிறைவற்கு மஞ்ச னந்தூய மலரமுது முதலான மலக வைத்து, நித்தவிழா வெழவேண்டுஞ் செல்வ நல்கி நிலவுபதஞ் சலிமுனியா னிறுத்து வித்த, புத்தகமின் புறமுனிவர் யானை யேற்றிப் பொற்கோயில் வலங்கொண்டு புகுவித் தார்கள். (௧௯)

மனங்குளிர வன்னவர்கள் பின்னு மூன்னூன் மருவியசை மித்திகங்கள் வகுப்பான மாதத், தினங்கடொறு முணர்ந்துமது மாத மேவத் திருந்துதம னக விதியைச் செலுத்து முன்னு, வனங்கனது வளநகர மனையுங் காலை யந்தகா போன மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன, வினங்கொளிருஞ் சனங்களபணிந் தின்ப மெய்தி யெந்தைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித் தார்கள் (௨௰)

விரிந்தபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம விரவுதிரு வாணடெழுத்து விழவு மோங்கப, பொருந்துமவகை புரிந்தாடி புரட்டா திக்குட் புகழ்பதி ஞன கட்டமிக வொன்றிற பூசை, தருந்தகுதி மிகுதிகுறை தவறு நீங்கத் தந்து நவந் தருபந்தாச சமைத்து யாகம், பரந்தவிர தாங்கமுடன் பவித்தி ரத்தைப் பயிலவித்தைப் பசியபூரப பரிச மைத்தார். (௨௧)

அந்தமிலெண ணன்கறமுந் திருக்கண் சாத்தி யவற்றின்மிக்க தனித்தெ ன்னை யாண்ட வனனை, யெந்தைபிரான மைந்தர்களோ டெழுச்சி கொள்ள வெழுந்தருளி வருந்திருநோன் பியைய வைத்துச், சிந்தையினமா லயஞண வெழுந்த செந்தீத் திரளுருவண் ணலைநோக்கித் திகழ்க ணயகள், வந்தெவைய மழலாக மலகல் போலும வளங்கொடிரு விளக்கீடு விளங்க வைத்தார் (௨௨)

மார்கழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாம் வந்துதடம படிந்துபொது வணங்கி வாழ்த்திப, பார்தகுமா தொழுதகன்றா முன்ன மென்று பன்னமுனி மன்னவனீர் பயிற்று மிந்தச், சீர்தருமா தினமென்னத் தில்லை வாழந் திருவுடையந் தணரெந்தை திருநா ளென்று, சார்தருமா நவதீர்த்த நீத்தங் கொண்டு தஞ்சனமஞ் சனவிழவு தகுவித் தார்கள். (௨௩)

போனகமால் வரைபோனமா நிவேதனத்தைப் பொருந்தியதைப் பூரத்திற புணாவித்தேத்தி, யினமிலா முனியரசன்* றனனை நோக்கி யிமையவாக ளனைவருமவர் தேத்தி வாழத்து, மானியென வருமாண்டி லானி மாதத்தருள விரவுத்திரத்தினமவர் தனுகிற றெனனத், தேனகுதா ரணிமனன னிறைஞ்சி யானித் திருநாளில் கெழவிழவு செய்க வென்றுன (௨௪)

நாருமப்பா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந் தாவிலரு முனிவாகளுந் தலைவன் முனனின, றீரொன்பான முதலான வோரொன் பானு ளெந்தைபிரான திருவெழுச்சி யினப மெய்த, வாருமபா ருளளோருமு வானுள ளோரு மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி, யாருமபா தமபணிதற கெனறு வாயில் விலங்கவிடைக் கொடிவலங்கொண டேறறு வித்தாா (௨௫)

மணணுலகி னுணணிறைந்த மைந்தா மாதா வானவாக ளரமகளிா மற்றுள ளோரு, மெணணரிய மகிழ்ச்சியுடன றிசைக டோறுமெய்துவாா மெய்தருநோயிரித்தோ மெனபாா, கணணிறைபொற கோபுரங்கை றொழுது வீழவாா கனகமயத் திருவீதி கணடு வாழவா, ரணணலபொறபு பணிந்தயாவாா நடமுன போறறி யாடுவாா பாடுவா ராயி னாாகள (௨௬)

வேறு.

இப்பெற் றியிலவர் மெத்திக் கினருகி தெம்பிற் றருமென நமாிறறுத்
துயபபொயப பிறவிக் குயர்ந்தற கெனமகிழ் துணிவால வருபவ ரணிவாழத்
தப்பற றயாதவ ரூவா யிரவாக டாவா மறைபொடு தேவாரக்
கைப்பற றியபணி முறறப புலிமுனி கழலான விழவெழு தொழிலசெயவான.

நணணித் தினகரன முதலோா திழமைகொ ளலமாா நவமணி யணிமேவப்
பணணிப பாிகல முதலா யினபகா திருவா சிகையாிப பயிலபீடம [றென
விணணிற றிகழதரு மகரத் தொழிலின விரிவெண குடையிடை கொடியெனா
றணணற குாியன வெணணற காியன வமபொற படிதிரு முனபுயத்தாா உ௭

கடமா றெனவுமிழ் களியா னையினணி கதிாமா மணிநிலை தருதோமுற்
றிடமாய நடைபெறு வடமால வரைபுரை சிலைதோ கவாியி னிரைதோரா
ாிடைவான முகிலொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ாிசைவளா மொழியாா
படகா திகணட யிடுவா ரொலிகடல பலவா மெனநனி பயிலவித்தாா [பொற

மேவும பாகணாிடை மருடர் சொர்மணி விலகிப் பொலிதிரு வலகிடுந்த
தூவண புனனமது மலாவெண பொாிநனி துறைவித் தெழினமறு குயாதெறறி
பாவுந துகிலபொதி யுறவங கமுதணி பலகும பமுநிலை வளாசெயபொற
றீபங் களுமலி தரமங் கலவணி திகழத் தினதொறு நிகழவித்தது. (௩௰)

பொறபா லிகைமுளை பொலிவித் தளவறு களபப புதுவிரை மெழுகிச்சீ
ாிறபாா மணவணி தரவா யிலகளகமு கோரா கதலிகள சோலித்து
வெறபா மெனமுகில வாவா ரணநிரை வெருவா வெதிாபொரு கரமானக்
கறபா வியநெடு நிலைமா ளிகைமிசை கடடா வளாகொடி விடடாாகள (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தாகளுட னிறையா மெனவெழு நிலைநீடு
மடமா னவைதொறு மதிமா [illegible]ணநதி மருவா வளாசடை யினாபாதத
தடைவாா வடகலை தொடாவாா திருவமு தவொ ரடுவென வடைவாவைத
திடுவா ரரகர விடுவாா வரவர வெணடா னறவெதிா கொணடாாகள (௩௨)

விணணோா வனிதையா மகவான் முனிவாகள விரிபா ரிடமிரு கணநாதா
மணணோ ரெனவுரு வினராய வழிபட மதமாா கயமுகன முதலோா
ரெணணோ ரளவறு கனிபான முதலிய விசைவித தவையவன மிசைவிததுப
பணணோ டியனமொழி யவளோ டிறைதரு பரவும பவனிகள பயிலவிததாா

செழுவான மதிபுனை பவனு ணியிலவரு திருநாள விழவெழு பொழுதா
ரத, தொழுவாா பிறிவரு நிலையா ளினைவொரு துணிவான மொழியொரு பொ
ரு டோயவற, றெழலா லறிவுறு தொழிலால் விழிமழை யிசைவா விருபய
னிலதாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லருளை யடைநதா ரினையா மிடைநதாாகள

மனறு டியதிரு நடரா சனதுயா மணிமா ளிகைவெ ளிவளாவானிற
குனறு விறனமணி முடிவா னவரணி குழுமா னுட ாதிர ளொடுகூடி
நினறு லெனவெ னயமே வியவுரு நேசத தவரவா பாசததே
சொலாறுய நிழலெழு மொளிமே வியலென வுயருத திரவிழ வயாவுறறா

அருணற புரவல னெதிாமுற கைமுனி யறைவா ளொருநிரு தனைவேறற
விரணத திறலகரு விருளிற றரவர விகலா னெனவெறி கயிறுலே
மரணத தினையற வருணற கருபழி வழியா பொருசடி வடிவாகிச
சரணத திருகரம விரவக களமொடு சாததித திடுநெறி பநதித்து. (௩௬)

காராா கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடா கடிவா னொருவரின முடியாதாய
நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ கினையா தலமர நிலனவாறோா
வீரா மடவர லருகா நடமிடு விரகா விளைவிரி தருகொனறைத
தாரா வருணன துயாபா தகவிடா தவிராா யெனகனி தொழுதாாகள (௩எ)

தேசிற பொலிபொது நிறையற புதனொலி செறிநற கடலெறி திகழவறறுப
பாசத தளையற வருளச சலபதி பரவித தினமிது படிவுறறோ
ராசற றுயாகதி யடையக கடவுளு மனுகப் பெறவர மதுபெறறுன
மாசித திருமக மெனமற றதுதக மலிபொற கொடியது பொலிவுற்தான (௩அ)

எததன மையினல முயககுரு சலபதி யிறைசோ தரவர முறுநாளோா
பததொன பதுவிழ வுயககும படிகளி பயிலுங கயமுக னயிலுநதேன
மொயசதங கொளிாகனி யபபம பயறவன முதலா யினபல வுசவாவாடு
நிததம பொலிவிழ வததன நரமிக நெஞசாா களைவற னைஞசாாகள. (௩௯

கணணு யிரமுடை யவனமா தவனமலி கமலா லயனமுத லெனலாகும
விணணு டையவா வடநீ டணிமுலை விடவாள விழியுடை மடவாரா
றெணணு யிரமுனி கணநா தருமுறை யிசைநா ரதரணி யெனையோரிம
மணணுள பவருட னணணு வளாதிரு மனறு வருளபுரி யெனறாாகள (௪0)

புகழும பவனிக ளகமின் புறுநெறி புனிதன றரவிழி புனல்கொ[illegible]டிட்
டிகழும பரகதி யெனவங தரன செழுசசிக கமரா பழிசசிகைத
திகழுஞ சவியொடு மிகுமங கலவணி செயவித தலாதட மேவிசசே
ரகமங கசறர வமுதந தருகுழி யாடிக கடல்வழி கோடிததாா. (௪௧)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுகி லணியிற் பொலிவுற வரவருசோ
சேனைத் தொகைநதி யோதத் திணுமிசை திகழப் புயறுயில் பயிருழைக,
கானத் தெழுமெழு காலுயந் தெனவிழு கைதைத் துகளவளை யெய்தக்குத்
தேனக் கனவன மானப் பொழிமழை சேரும் வகைதரு திருவீதி. (௪௨)

கொத்தார் மலரளி குலவும் புளொலி குழுமிக் திசைதொறும் விழிமுத்தத்
தொத்தார் நுதிவளர் தொண்டத் திரளொடு சூலப் படைதிசை யடைகாவற்
பத்தா யுதவரு வினசூழ் படையொடு பயிறா ரியமிசு வுயாவாஞெ
ரித்தா ரணியின ருடனே விரவிமுன் னேவற் கொடுபுடை சேவித்தார் (௪௩)

வருமா தெரிபவ ரெனவான் மிசையெழ வளரா வளைதலை யினவாய்முத்
தருமா மணிநிமி ருவாழ் சலசர மலையா வைபுனை திணைமோதிப்
பொருமா மிகவினை தருமா கடலிடை புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத்
நமா லறிவரு பெருமா னனையவகை திகழுரு சலபதி யெதிர்கொண்டான்.

கட்டங் கியவொளி ரெளியச் சலபதி காணும் பொழுதிடை யடைதுணபக்
கட்டற் கறவருள் சரணங் கனிலலை காமின புறவிழ மழுவமபொற்
கட்டங் கமுமுடை யவனமுன பொலிமலி கடனமண டியவவர் களுமாயைக்
கட்டங் கழிவுற மிகுமன மிறையொடு கற்றுர் வெனவருள் பெற்றார்கள் (௪௫)

குழையார் கடலகுட கரைமே லொளிவளர் குணபா லுளவள னெடுநீளத்
திரையார் கரமலி கலஞ நவமணி திரணமா நிதியகி றுகிலசீரை
நரையார் கவரிகள் விரையார் நருமத நறபூ நிறைபுனல் காபபூரம்
வரையார் மதகரி நிரையா திகளொடு வாழ்பொற் றிருவடி சூழ்விப்ப (௪௬)

பாசத் தளையறு துறையுற் றிமையவர் படியிற் படிபவ ருடனுடிப்
பூசற் றெறுழிலபுரி திரைநற் பொலிவுயர் புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத்
தேசத் தவரொலி கடலிற் பொலியொலி சின்னத் தொலியிசை மன்னசீர்
வாசப் பொழிலிடை யாறிக் கணவர்கள் வானோ ரொடுசெழி வழிவந்தார் (௪எ)

அன்றன் றலைகடல் வளனங் களவில் படிகொண் டடியிணை தொழுதன்பர்
வினறென் றிடவர் மென்றும் பெறவர மிறைதா வெனவிரை வுடனெயதி
மின்றங் கியகழ றுதிகொண் டருளொடு விரவுந் சலபதி விடைகொண்டான்
புன்றண் கதிமதி புனையும் பரனமிகு பொன்னம் பலமத னுளபுக்கான் (௪அ)

என்றென் றிகழ்வுறு மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ்விழ வெழவாழ்வுற்
றொன்றும் புலமுனி புரகந் தருசவ ரொளிருங் கனகம் துருவாகி
முன்றங் கியபுர வலனங் கிகள்வளர் மூவா யிரவர் கடேவாரு
மன்றங் கியவிரு மன்றந் தொழுதுவ ரந்தான் விரவ விருந்தார்கள். (௪௯)

கூரா றுயிருடன் மூவா ரமரு மெழுத்துப் புகனமுதல் வரியென்றுந்
டதாரா தரமென வுலகோர் பலகலை தருமா விரணிய வருமாமுற்
சீரா தரவரு திருநாள் படிமுதல் சிலநாள்வழிசெலவு மிகநவலிக்
கூரார் படையின னருளா லரசர்கள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள் (௫0)

சொற்று[illegible]மபொரு ளாரு மிகுபொரு டணிவா லவரரு டொகுமாவிப்
பொற்று மரைமலர் விரைசூழ் புனலணி புலியூர் வளநகர் புகழ்தாமங்
கற்று ருரைசெயல் பெற்றார் செவிகொடு கவர்வார் பொருள்விரி பகர்வார்சீர்
ருற்று திருவினை யறுவார் மிகுபரி வுடையார் திருவடி யடைவாரே.. (௫௧)

செடிசேர பொழிலணி புலியூர வளநகர செலவம பெருகக திருமனறிற
கொடிசேர விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிகூ டுககுழு மறைசூழக
பொடிசேர வடிவின ரடிசேர முடியினர புனலசே ரிருவிழி யினராகி
யடியே னெனதுய ரகலகூ டியநெறி யாளவா னடியவா வாழவாரோ (௬௨)

வேறு

மழைவ ழஙகுக மனனவ னோஙகுக
பிழையில பலவள னெல்லாம பெறஙகுக
தழைக வஞசெழுத தோசை நனையெலாம
பழைய வைதிக சைவம பரககவே. (௬௩)

திருவிழாச சருககம முற்றிறறு

ஆக-சருககம-௮-ககும-செயயுள-௬௱௰௫

சைவசிததாநதப பிரவாதததக சநதாந சாரியாகளுள தலைவராவாா பரம சிவனது அருளபெறற திருநநதிதேவா, அவாமாணாககா சனறகுமார மகாமுனிவா, அவாமாணாககா சததியஞான தரிசனிகள, அவாமாணாககா பரஞசோதி மகாமுனிவா, அவா கிருபாவசததினாலே கைலாசகிரியினினறு நீஙகித தமிழநாட்டிறகு எழுநதருளியபோது அவரிடததிலே ஞானோபதேசமபெறற மாணாககா திருவெணணெய நலலூரில எழுநதருளியிருநத வேளாளராகிய மெயகணட சிவாசாரியா எனனும காரணப பெயரை யுடைய சுவேதவனப பெருமாள, அவாமாணாககா நாறபததொனபதினமருள சிரேஷடா திருததுறையூரில எழுநதருளியிருநத ஆதிசைவராகிய சகலாகம பணடிதா எனனும காரணபபெயரை உடைய அருணநதி சிவாசாரியா, அவாமாணாககா திருப பெணணாகடததிலே திருவவதாரஞசெயதருளிய மறைஞானசமபநத சிவாசாரியா, அவாமாணாககா தில்லைவாழநதணாரில ஒருவராய அநதத திருப்பதியைச சாாநதகொற்றவன குடியில எழுநதருளியிருநத உமாபதி சிவாசாரியா; இவாவடமொழிச சிதமபரமானமியததின வழிததாக அருளிசசெயத,

கோயிற்புராணம்

முறறுபபெறறது.

திருசசிறறமபலம.

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா		அணா
நன்னூல் விருத்தியுரை	உ	-	,,
பெரிய புராண வசனம்	க	-	,,
கோயிற் புராணம்	,,	-	அ
சைவ தூஷண பரிகாரம்	,,	-	௬
திருமுருகாற்றுப்படையுரை	,,	-	௫
திருச்செந்தினிரோட்ட யமகவந்தாதியுரை	,,	-	௩
மறைசையந்தாதி	,,	-	உ
முதற் பாலபாடம்	,,	-	உ
இரண்டாம் பாலபாடம்	,,	-	௨
புட்ப விதி	,,	-	௪௰

இப்போது அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படுகிற புத்தகம்

பெரிய புராண மூலம், இதனோடு சிவபுராணபடன விதி, திருமுறைகண்ட சோழர் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, புராணசாரம் என்பவைகளும், பெரிய புராணத்துள் அடங்கிய அடியார் சரித்திரங்கள் தோறும் இறுதியிலே அந்த அந்தச் சரித்திரங்களால் உணர்தற்பாலனவாகிய விஷயங்களை ஆக்ஷேபசமாதானரூபமாகப் பலசைவசாத்திரப்பிரமாணங்கள் கொண்டு, உரை நடையி லெடுத்து விரித்துணர்த்தும் சூசனங்களும், சோதித்துப் பதிப்பிக்கப்படும்.

இனிமேல் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகம்

- கந்தபுராணம்
- உபதேசகாண்டம்
- ஆதியருணகிரிபுராணம்
- திருக்காளத்திப்புராணம்
- சேதுபுராணம்
- காஞ்சிப்புராணம்
- திருத்தணிகைப்புராணம்
- இரகுவம்சம்
- புலியூரயமகவந்தாதியுரை.
- பிரயோகவிவேகவுரை
- யாப்பு[illegible]கவுரை
- தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தி
- தர்க்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம்.
- நியாயபரிபாடாவிருத்தி
- சைவாசௌசதீபிகை
- சதுர்வேதத்தாற்பரியசங்கிரகம்
- திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.
- சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
- பண்டார மும்மணிக்கோவை
- திருவாரூர் நான்மணிமாலை
- பதினோராந்திருமுறை